உ

ஹரிஹரகதாரத்னவளி

(எட்டாவது சரித்திரம்)

கருடகர்வஹரணம்.

இந்த ஹரிகதை

ஸ்ரீரங்கத்திலிருக்கும், சமயணம்

T. S. V. மகாதேவ சாஸ்திரிகளாலும்

அவர் குமாரர் ஸங்கித வித்வான்

M. ராஜகோபால சர்மாவினாலும்

எழுதப்பட்டு

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
11 JAN 1926
MADRAS

ஸ்ரீரங்கம்:
ஸ்ரீ வாணீ விலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1925ளு

Copy right Registered.

Q22
N25

॥ 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃 ॥

॥ 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌾𑌪𑌹𑌰𑌣𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 —

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇
𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌟𑍍 । 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤 𑌤𑌥𑌾 𑌹𑌾𑌰𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑍇𑌣
𑌘𑍋𑌷𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌟𑍍 ॥ ௧ ॥ 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌚𑌰𑌣𑌾𑌯𑌾𑌸
𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌂 𑌜𑌵𑌾𑌤𑍍 । 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾-
𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍌 𑌸𑌭𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ ௨ ॥ 𑌨𑌾𑌰-
𑌦𑍋 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂-
𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 । 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍇𑌣 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂
𑌦𑌦𑌾𑌵𑌸𑍌 ॥ ௩ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌭𑌾𑌮𑌿𑌨𑍀 𑌆𑌰-
𑌕𑌾𑌂𑌤𑌿𑌕𑌮𑌾𑌸 𑌤𑌤𑍍 । 𑌮𑌾𑌹𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌤𑍀𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾
𑌕𑍇𑌯𑌂 𑌮𑍁𑌂𑌕𑍇𑌵 𑌹𑌾𑌤𑌿 𑌦𑍇 ॥ ௪ ॥ 𑌕𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾
𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌮𑍍 । 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇
𑌭𑌾𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯 𑌪𑌤𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌃 ॥ ௫ ॥ 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍁-
𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌰𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌕𑍋𑌪𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌿𑌤𑌾𑌧𑌰𑌃 ।
𑌕𑌿𑌮𑌯𑌂 𑌮𑌮 𑌨𑌾𑌥𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌵𑌿 𑌹𑌿𑌮𑌿𑌵𑌃 ॥ ௬ ॥
𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌕𑌦𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑌦 𑌮𑌾𑌕𑍍𑌰𑍀𑌦𑌂 𑌜𑌸𑌾 ।
𑌇𑌦𑌂 𑌦𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌜𑌸𑌿 𑌪𑌾 𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾𑌪𑌹𑍍𑌨𑌸𑍀𑌤𑌿 𑌵𑍈 ॥

ஃஸுாமத்ரு ஸஙும் யொமீ தத்வஶும் வ ஙுவெஜயஃ |
தத்ஸ்ர௱ஸுவா ஸஹஸ்ரீக்ரு௱ஜஃ வ்ருதமெஷூ ஸஸஞொ
ஜவாஸ ॥ ௮ ॥ வா௱வெஷூ௩ ஸஶ்யா தமெஷூ௩ூ வாத
யாஶாவஸ ஷாரமெ | வடுணாயாஶாவஸ ஶாஶவஸ்ரூ
ஶஸம் ஸ்ராவ்ணாஶா௱ ஶாஶ௱திஃ ॥ ௧௦ ॥ காஂஜிபீகொ
ஹஜீ க்ருஷ்ணம் ஜமாஶ ஶாணம் தஜா | தமெஷூ
உஸ்வாஶலயம் க்ருஷ்ணஃ வெநதெயம் தஜாஶஶிஶஸ ॥
வெநதெய ஹவாநு ஜெதா கவிஶாநீயதாஶயழ |
ஜதூாஜ்ஞுவேூதா வாய௱வா௱ஞும் மகெஸ்வாவாஸ வமா-
யிவஃ ॥ ௧௧ ॥ ஸுமெ கவெ ௩ ஜாநீஷெ ஶாஜிஹ-
ஷூம் ஶஹாஸஞுழ | கிம் காயஶஞு தெ மஷூ ௩ யதி
ஜூக்ஷ்ரூவெஸ யஶழ ॥ ௧௨ ॥ ஜதூ௱தூவஷூம் வக்ஷீஶம்
தாஶயாஶாவஸ ஶாஶ௱திஃ | தாஶிதொ ஙிவவாதாஶ௱
விஶஜஶெஷூாதீதொ ஜவாஸ ॥ ௧௩ ॥ ஞுமதூ க்ருஷ்ண-
வஜயொஃ வவாத ஹயவிஹஞுஃ | ஞுாஹி ஶம்
வாய௱த௩யாஸ லீதொஶஹம் ஆஶகாவதெ ॥ ௧௪ ॥
உஸ்வாஶலயம் வமெஶாய வா௱௩ஶடுவெ ஜ௩ாஜுஙஃ |
வா௱௩மெதூ கவிமெஞுஷம் வமெஶ ஸ்ருடுஹி
ஶஅவஃ ॥ ௧௫ ॥ ஸ்ரீஶாஶஸ்வாஶாஹயதீதெூவம் ஸ்ருடு-
ஹி தஜஞிகெ | ஶாஹீஷெ ஶாஶஶடுவம் வ வஹாஜி
ஹ௩௱ஶஸ்விஜுயழ ॥ ௧௬ ॥ ஜதூ௱த்ஃ வமாஶாஜஶ
ஹக்தூா ஶாஶ௱திஶெதூ வ | வ்ருணஶூ வாஹ்ஞஶம்
க்ருஸுவா ௩ஶ்ருஃ வெூாவாவ ஸாஜஶழ ॥ ௧௭ ॥ ஸா-
ஜிநு கவீம்ஜூ ஶாஶஸ்வாம் ஜூஷ்ட௱ஶாகாம்க்ஷதெ ஜ-
வாஸ | ஜதி தஸ்ரூ வவஃ ஸ்ரு௱ஸ்வா ஶாஶ௱திஹடுஜ-
ஷ்ட ஶா௩வஃ ॥ ௧௮ ॥ ஸமெஸ ஙியாய வக்ஷீம்ஜூம்

223943

ராஜாஞ்சிகஜோயயள | தஉஞரெ வாஸாெஹெவொ
ஸாகெதம் ஆரகாம் தயா ||கக|| வாநராநூ யாஉ-
வாம்ஸ்தாவி ஸம்வவகெ தயா நுஜள | வஒஹரூம்
ஒக்ஷணம் வ கூஜவா உாயா வஒாஸி: || உ0 ||
ஷ்யம் வ ராவவொ ஹுஜவா தஉா ஷெராவாவ நா.
ரஉழ | ஷெவெஉஷிரஹூவஸஹிதாம் ஸதூஹாஉா.
ஷிஹாநய || உக || ஷெவஷிபு: ஸதூஹாஉாயாம் தஷி.
ஜூாவயஉஜுஸா | ஸர்திஹூஷா ஸதூஹாஉா
உஹாஹுஉணிஹுஷிதா || உஉ || ஸாமம்யாஒவ.
ஸம்யாக்தா வாரா நஹூவாரஸம்யாதா | உணிஉ.
வஒயா வஉஜெக்ஷளஉவஷ்ராஹிஉணிதா || உரு || உஉ.
ஷிதா உஉமதி: நஹூவாரயநிஸம்யாதா | தத்வ.
ஹாஉாமதாம் உஜஷ்டா ஷெராவாவெஉம் ஹரிஷ்உா ||
நதுகீவ விஹாதெஷா நெயம் ஸீதாஸ மஉ.
தாழ | தஜூஜவா ஷீஹிதா ஹுயொ மஜவா ஸநி.
ஒயம் வ ஸா || உரு || நாரஷொகஷுகாரெண
ஸொர்காகாஞெவ ஹுஷிதா | கூஜமாஉ வா ந.
ஸாம் வ உஜஷ்டா ஷெராவாவ உாயவ: || உசு ||
கிஉியம் ஹஉகாஜீவ ஹாதி ஒொகஹயம்கரீ | யிமி.
யம் மஉதாஜெஷா ராக்ஷிணீஉாஹயாஸிஹ || உஎ ||
ஐதூக்தொ நாரஉஷூணூம் ராக்ஷிணீஉாஹய.
உதழ | வதிஹக்ரூா ராக்ஷிணீ வ ஸாக்ஷாத்ஸதா
வஹுவ ஹா || உஅ || ஸஜவரம் ராஉவாஉாம்கெ
நிஷஸாஉ ஸாஷிஸிதா | கயாமதொ ஹநஹூ.
உாம்ஸ்தூ ஸீதாராஉம் வினொகாஹி || உகூ || கூநஉ.
வாஷ்வஹூணுாக்ஷா நஜவா ஷூஜவாதிஹக்தஃ |

𑌨𑌨𑌰𑍍𑌤 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥
𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯-
𑌣𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍 । 𑌤𑌦𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾
𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ ௧௧ ॥ 𑌤𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍁-
𑌦𑍇𑌵𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌵𑌚𑌾 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮-
𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍇𑌯𑌂 𑌆𑌵𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 𑌮𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤 ॥ ௧௨ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌮𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌬-
𑌭𑍂𑌵 𑌹 ॥ ௧௩ ॥ 𑌇𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌯𑌃
𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 । 𑌸 𑌪𑍂𑌤𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌭-
𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

॥ 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 ॥

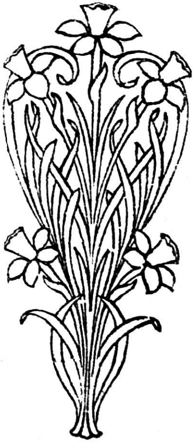

உ

கருடகர்வஹரணம்.

கதைச்சுருக்கம்,

இப்பூவுலகில் முக்திக்ஷேத்திரங்களி லொன்றாகிய துவாரகாபுரியில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா ருக்மிணீ முதலான தனது பட்டஸ்திரீகளுடனும் 16100 இஷ்டஸ்திரீகளுடனும் இன்பமுடன் வாழ்ந்து வரும்போது, ஒரு சமயம் பலபத்ரரும், பக்ஷிராஜனான கருடனும், ஸத்யபாமையும் மிக கர்வம் கொண்டிருப்பதை யோசித்து, பூர்வத்தில் தான் ராமாவதாரம் செய்திருந்தபோது, தன் பக்தனான ஆஞ்சனேய மூர்த்திக்கு துவாபரயுகத்திலும் அவ்வண்ணம் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாக தரிசனம் தருவதாய் வாக்களித்திருந்ததையும் யோசித்து, அவ்வாயுகுமாரனைக் கொண்டு இம்மூவரின் கர்வபங்கம் செய்யத்தீர்மானித்து, தேவரிஷியான நாரதரை ஸ்மரித்தார்.

பகவான் ஸ்மரித்த மாத்திரத்தில் வீணாகானத்துடன் நாரதமஹரிஷி பகவான் வஸிக்குமிடம் வந்துசேர்ந்தார். கிருஷ்ணபரமாத்மா நாரதரிடம் ரஹஸ்யமாக பலபத்ரர், வைன

தேயன், ஸத்யபாமை, இம்மூவரின் கர்வத்தையும் அவரிடம் தெரிவித்து, அவர்களின் கர்வபங்கம் ஆஞ்சனேயமூர்த்தியின் வரவால்தான் ஆகவேண்டுமென்றும், அதற்காக அஞ்சனகுமாரனை தந்திரமாய் அவ்விடம் அழைத்து வருமாறும் தெரிவித்தார். நாரதரும் பகவானிடம் விடை பெற்று, அவ்விடம் விட்டுப்புறப்பட்டு, கந்தமாதன பர்வதத்தினடிவாரத்தில் தவம் புரியும் ஆஞ்சனேய மூர்த்தி சமீபம் வந்து "ஐயாவாயு குமாரரே! மெள்ள பூப்பிரதக்ஷிணத்துடன், தீர்த்தயாத்திரை செய்து வரலாம், வாரும்" என்று அழைத்தார். மாருதியும் அதற்குச் சம்மதித்து, நாரதருடன் புறப்பட்டு அனேக புண்யநதிகளில் நீராடியும், அனேகஸ்தலங்களிலுள்ள புண்ய மூர்த்திகளைத்தரிசித்தும், கடைசியாக துவாரகாபுரியினருகில் வந்து சேர்ந்தார்.

அங்கு மேற்கு சமுத்திரத்தின் மத்தியில் விளங்கும் துவாரகாபுரியைக்கண்டு சந்தேகம்கொண்ட ஹனுமான் நாரதரைப்பார்த்து "ஓ தேவமுனியே! இதென்ன லங்காபுரி போல் தோன்றுகிறதே! இஃது என் பிரபுவான ஸ்ரீராமபிரானால் விபீஷணாழ்வானுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பட்டணமாயிற்றே. நான் தீர்த்தயாத்திரைக்குப் புறப்பட்ட சமயம் பார்த்து எவனோ பலிஷ்டன் விபீஷணனை ஜயித்து அந்தலங்கையை இங்கு கொண்டு வந்து விட்டான்போல் தோன்றுகிறதே! ஓ நாரதரே! இது அந்தப்பட்டணம் தானா, அல்லது வேறுபட்டணமா? சொல்லும்,' என்றுகேட்டார். அதைக்கேட்ட நாரதர் "மாருதே! இது லங்கை அல்ல. லங்கைக்கு நிகரான துவாரகை என்று பெயர் கொண்டவேறொரு பட்டணம்" என்றார். ஹனுமான் "நாரதரே! லங்கைக்கு நிகரான வேறொருபட்டணமும் உண்டா? இப்புரியை பரிபாலிக்கும் மன்னவனின் பெயர் என்ன?" என்று வினவினர், அதற்கு நாரதர் "ஐயா அஞ்சனகுமாரனே!" இப்புரியினதிபதிபலராம சக்கிரவர்த்தி

என்னும் ஓர் இராஜசிரேஷ்டன்" என்று அழுத்தமாக பதிலுரைத்தார். இதைச் செவியுற்ற ஹனுமான் மிகுந்த கோபம் கொண்டு நாரதரைப் பார்த்து "நாரதரே! என் பிரபுவான ஸ்ரீ ராமசந்திரமூர்த்திக்கு 'ராமா' என்றுதான் பெயர். இவன் என் பிரபுவைவிட பலவானாய்விடுவானே? எந்த வகையில் இவன் பலிஷ்டன்? அதைநான் பார்க்கவேண்டும். நாரதரே! நீர் இந்த பலராமன் சமீபம் சென்று 'பலராமா' என்னும் பெயரை எடுத்து விடுகிறானே, அல்லது என்னோடுயுத்தத்திற்கு வருகிறானே என்று நான் கேழ்கச்சொன்னதாகக் கேட்டுக் கொண்டுவாரும்" என்று சொல்லி, தேவரிஷியான நாரதரை அனுப்பிக் கொடுத்தார்.

ஆஞ்சனேயனால் அனுப்பப்பட்ட நாரதமகரிஷி. வேகமாய் பலராமரின் தர்பார் வந்து சேர்ந்து"ஐயா பலபத்ரரே! நான் வழக்கம் போல் இன்று தங்கள் பட்டணத்திற்கு வரும் போது, இப்புரியினருகாமையிலுள்ள வெளித்தோட்டத்தில் ஓர் குராங்கைக் கண்டேன். அதற்கு ஹனுமான் என்று பெயராம். அது என்னை வழிமறைத்து "இது யாருடைய பட்டணம்?" என்று கேட்டது. நான் "பலராமசக்கிரவர்த்தியினுடையது" என்றேன். அதைக்கேட்டு அக்குரங்கு மிகுந்த கோபங்கொண்டு "பலராமா என்கிற பெயரைவிட்டு வேறு பெயர் வைத்துக் கொள்கிறானே அல்லது என்னுடன் யுத்தத்திற்குவருகிறானே? இதைக்கேட்டு வாரும்" என்று என்னை அனுப்பிற்று. நான் அக்கபீந்திரனுக்கு யாது பதிலுரைப்பேன். அதைச்சொல்லவேண்டும் என்றார்.

அதைக்கேட்ட பலராமன் நாரதரைப்பார்த்து "ஓ நாரதரே! என்வீர்ய, சௌர்ய, பராக்கிரமாதிகள் உமக்குத் தெரியாதா? ஓர் குரங்கின் வசனத்தை இச்சபையில் நீருரைக்கலாமா?" என்று மிக்க சினங் கொண்டார். அப்போது அங்கு வீற்றிருந்த மதுஸூதனன் தனதண்ணனைப்பார்த்து

'அண்ணு! தாங்கள் இந்நாரதரிடம் கோபங்கொள்ளக்கூடாது. ஏனென்றுல் ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில், ஹனுமான் ரொம்ப ராமபக்தியுள்ளவரென்றும், மிக்க பலமுள்ளவரென்றும், கேழ்விப்பட்டிருக்கிறேமல்லவா? ஆனதால் இந்த நாரதர் அந்த ஹனுமான் சொல்லில் பயம்கொண்டு தங்களிடம் இவ்விதம் தெரிவித்தார். தாங்கள் முன்னமொருக்கால், தங்களுக்கெதிரி யொருவருமில்லாததால், கைகளில் தினவு உண்டாகிறதென்று என்னிடம் விசாரப்பட்டீர்களே. தெய்வச்செயலாய், தங்கள் கைத்தினவைமாற்ற ஓர் வீரன் வந்திருக்கிறுன், தாங்கள் அவனுடன் யுத்தம் புரிந்து தங்கள் கைத்தினவைத்தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்றுர். அதைக் கேட்ட பலராமன் "கிருஷ்ணு! ஒரு ஹீனஜாதியான குரங் என்னுடைய பெயரை எடுத்துவிடச்சொல்லி நான் அவ்விதம் எடுத்து விட்டால் நம்முடைய வீரத்தன்மைக்கு ரொம்பவும் குறைவல்லவா? ஆகையால் இத்தக்ஷணமே நான் சதுரங்க ஸைன்யங்களுடன் புறப்பட்டு அங்கு சென்று, அக்குரங்கைக்கட்டிப்பிடித்து இங்கு கொண்டுவந்து ஆட்டிவைக்கிறேன் பார்" என்று வீரவாதம் பேசி, சதுரங்கஸைன்யங்களுடன புறப்பட்டு ஹனுமானிருக்குமிடம் வந்து சேர்ந்தார்.

நாரதமுனிவரால் ஹனுமானிருக்கு மிடமறிந்த பலராம சக்கிரவர்த்தி, தன் சைன்யங்களுக்கு உத்திரவிடவே, அந்த ஸைன்யங்கள், வாயுநந்தனனிருக்கு மிடஞ்சென்று நான்கு புரங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு, அளவற்ற அஸ்திரசஸ்திரங்களை பிரயோகித்தனர். அதையறிந்த மாருதி மெள்ள தன் வாலை நீட்டி அளவற்ற அந்த ஸைன்யங்களையும் ஒரேகட்டாகக்கட்டித்தூக்கி பக்கத்திலுள்ள பெரிய சமுத்திரத்தின் நடுவில் எறிந்துவிட்டு, தான் உட்கார்ந்திருந்த இடத்தில் உட்காரப்போனபோது, விசுவரூபங்கொண்ட அவர்கால் விரல் சந்தில் சிக்கிக்கொண்ட ஓர்பர்வதம், தற்செயலாய் பலராமன்

ஏறியிருந்த தேரின்மேல் விழுந்து அதைச்சூர்ணம் செய்தது. இவ்வாச்சரியத்தைக்கண்டு பயந்து, பலராமர் தந்திரமாகக் கீழே குதித்து, ஒரே ஓட்டமாக ஓடி துவாரகைக்குள் புகுந்தார். அப்போது வாஸுதேவன் "அண்ணா! அந்தக்குரங்கைப்பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு வருவதாய் சொன்னீர்களே. எங்கே குரங்கைக்காணோம். ஒருக்கால் தங்களுக்கு கோபம் அதிகரித்து அதனைக்கொன்று சமுத்திரத்தில் எறிந்துவிட்டீர்களா. தங்கள் பின்னோடு சென்ற சைன்யங்களெங்கே? தாங்கள் ஏறிச்சென்ற ரதமெங்கே? தாங்கள் விஜயம் பெற்ற சங்கதியை என்னிடம் தெரிவிக்க கால் நடையாக விரைவினில் ஓடிவந்தீர்களோ? அங்கு நடந்ததை என்னிடம் தெருவிக்கவேண்டும்" என்று வினவினர். அதைக்கேட்ட பலராமர் வெட்கத்தால் தலைகுனிந்து "கிருஷ்ணா! அங்கு நடந்த விஷயங்களை நாரதரிடம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள். நான் வீண்கர்வம் கொண்டேன். அந்த ஹனுமானை நினைத்தாலே எனக்குப் பயமாயிருக்கிறது. எப்படியாவது அந்தக்குரங்கை இந்தப்பட்டணத்தை விட்டு வெளிக்கிளப்பிவிடு" என்று சொல்லி தனதந்தப்புரம் சென்று கதவைத் தாளிட்டு ஊமைக்கோட்டான் போல் உள்ளே பதுங்கிவிட்டார்.

அதையறிந்த கண்ணன், பலராமரின் கர்வபங்கம் ஆய்விட்டதென்று சந்தோஷித்து, பக்ஷிராஜனை கருடனை அங்கு வரவழைத்து ஸகல சமாசாரங்களையும் தெரிவித்து, ஆஞ்சனேயனைப்பிடித்து வருமாறு தெரிவித்தார் அதைக்கேட்ட பக்ஷிராஜன் கர்வத்துடன் பகவானைப்பார்த்து "பிரபோ! ருக்மிணீகாந்த! தங்களுக்கு என் பராக்ரமம் முதலியன தெரிந்திருந்தும், இம்மாதிரி இழிவானவேலைகளுக்கு என்னை ஏவுவது தங்களுக்கு அழகல்ல. நான் இந்திரனை ஜயித்து அமிருதம் கொண்டுவந்தேன். தேவாஸுரர்களாலும் சுமக்கமுடியாத

மந்தரமலையைத்தூக்கினேன். ஈரேழு புவனங்களையும் குக்ஷி யில் வகிக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனை தோளில் வகித்துவிரைவாக ஓடுகிறவன். என்னைப்பார்த்து தாங்கள் ஒரு குரங்கைப் பிடித்து வாவென்றுக்ஞாபிப்பது அழகாகுமா." என்றான். இதைக்கேட்ட பகவான் "ஹே வைனதேய! இந்த சமயம் இங்கே வேறு மனுஷ்யர்களில்லை. நீதான் இக்குரங்கை பிடித்துக்கொண்டு வரவேண்டும். இனி இவ்வித இழிவான வேலையை உனக்குக் கொடுப்பதில்லை" என்று சொல்லி அனுப்பிக்கொடுத்தார். வைனதேயனும் கர்வத்துடன் குதித் தோடி ஹனுமானருகில் நின்று "அடே துஷ்டக்குர ங்கே! நானிங்கிருப்பது உனக்குத்தெரியாதா. கீழே இறங்கு. என்னுடன் கூடவா! ஏ அல்பக்குறங்கே! என்று அல க்ஷ்யமாய் அழைத்தான். வாயுநந்தனனும் காது கேளா தவர் போலபிநயித்து, கருடனை ஸமீபத்தில் வரவழைத்து அவன் கன்னத்தில் ஓர் அறை அறைந்தார். அதனால் வைனதேயன் மயக்கம் போட்டுக்கீழேவிழுந்து, பின்பு மூர்ச்சை தெளியப்பெற்றவனாய் தடபுடலாய் ஓடிவந்து, கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து கண்ணீரைப் பெருகவிட்டுக்கதரி "பிரபோ! நான் கர்வம் கொண்டு தேவரீ ரிடம் தகாதவார்த்தைகளைப்புகன்றேன். இனி நான் அவ்விதம் ஒன்றும் சொல்வதில்லை. இனி கர்வத்தைவிட்டேன்" என்று பிரார்த்தித்த பக்ஷிராஜனைக்கடாக்ஷித்து "ஏ பக்ஷீச! உனக்கு அபயம் தந்தேன். இனி இவ்விதம் கர்வம் கொள்ளாதே. இப்போதுநீ மறுபடியும் அவ்வானரேந்திரன் சமீபம் சென்று "பட்டாபிஷேக அவசரமுள்ள ஸ்ரீராமபிரான் தங்களை அழை த்து வரச்சொன்னார்" என்று சொல்லி அக்கபீந்திரனை இங்கு அழைத்துவா." என்றுக்ஞாபித்தார். இதைக்கேட்ட கரு டன் முன்னிலும் பதின்மடங்கு நடுங்கிக்கொண்டு "பிரபோ! வாஸுதேவ! நான் அவ்விதமே சென்று அவ்வாயு குமாரனை

இவ்விடம் அழைத்து வந்துபார்க்கும் போது, தாங்கள் இவ் விதம் கிருஷ்ணமூர்த்தியாகவிருந்தால், அவர் நான் பொய் சொன்னதாக எண்ணிகோபங்கொண்டு, என்மற்றொரு கன்னத்திலும் அறைந்துவிடுவாரே" என்றான். அதுகேட்ட பிரபு "எபக்ஷீச! நீஇதற்குப் பயப்படவேண்டாம், நீ ஹனுமானை இவ்விடம் அழைத்து வருவதற்குள் நான் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாக இருக்கிறேன். நீபயப்படாமல் அங்குபோய் அவரை அழைத்துக் கொண்டுவா." என்றாக்ஞாபித்தார். அதனால் தைரியம் கொண்ட கருடன் ஹனுமானிடம் சென்று அவ்வண்ணம் முறைத்தான். அதைக்கேட்ட ஆஞ்சனேய ஸ்வாமி ஆனந்தக்கண்ணீர் வடித்து, மிகுந்தசந்தோஷத்துடன், தனக்கு நல்ல சங்கதியைச்சொன்ன பக்ஷிராஜனைத் தன் தோளில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமஸன்னிதிக்குப் புறப்பட்டார். அப்போது ஆஞ்சனேயன் தோளிலிருந்த கருடாழ்வான் பிரபுவைக்குறித்துஸ்தோத்திரம் செய்து "பிரபோ! நான் தங்களுத்திரவு பிரகாரம் ஆஞ்சனேய ஸ்வாமியை அழைத்து வருகிறேன். தாங்கள் ராமரூபியாகி என்னைக்காப்பாற்றவேண்டும். என்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு வந்தார்.

இதற்குள் ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா பக்தனை ஹனுமானுக்கு தரிசனம் கொடுக்க தன்மாயா சக்தியால் துவாரகையை அயோத்யாபுரியாகவும் யாதவர்களை வானரஸைன்யங்களாகவும், பலராமனை லக்ஷ்மணனாகவும், தன்னை ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியாகவும் செய்து திவ்யமஹாமணிமண்டபத்தில் உட்கார்ந்து பூர்வம் மஹாரூபவதி என்று கர்வங்கொண்ட ஸத்யபாமையை ஸீதாதேவியினுருக்கொண்டு வாச்சொல்லி நாரதரை அனுப்பினார் நாரதரும் ஸத்யபாமையிடம் சென்று சங்கதியைத் தெரியப்படுத்தினார். அதைக்கேட்ட ஸத்யபாமை நாரதரைப்பார்த்து "நாரதரே! பிரபுவுக்கு அனேகம் பட்டஸ்திரீகளிருந்தும் இச்சமயம் என்னை என் ஸீதாதேவி

யின் ரூபங்கொண்டு வரச்சொன்னார் தெரியுமோ? எனக்கு எந்தரூபமும் பொருந்தியிருக்கும்" என்று சொல்லி ஸமஸ்தமான ஆடையாபரணங்களாலும் தன்னை அலங்கரித்துக் கொண்டு, அன்னநடையோடு, தெய்வலோகமாதோவென ஐயுறும்படி சபைக்கு வந்தாள். சபைக்குள் நுழையும்போது நாரதர் சின்னமேளம் வாசிக்க ஆரம்பித்தார். அதைப் பார்த்த பகவான் "நாரதரே! இந்த உயர்ந்த கணிகையை எங்கு தயார் பண்ணினீர்கள். ஸீதாதேவி பின்னால் வருகிறாளா?" என்று கேட்க, நாரதர் "பிரபோ! இவள்தான் ஸீதாதேவி" என்றார். இதனைச் செவியுற்ற வாஸுதேவன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு "ஓய் நாரதரே! அந்த ஸீதாதேவி, இந்த மாதிரி நர்த்தகியைப் போல வேஷம் கொண்டிருப்பாளா! சீ சீ! இவளைப்போகச் சொல்லும். ஸீதாதேவியாக சீக்கிரம் வரச்சொல்லும்" என்று அந்தப் பெரும் சபையில் மொழியவே, ஸத்யபாமை அவமானத்தால் தலைகுனிந்து தனதந்தப்புறம் சென்று ஸீதை எப்படி இருப்பாளென்று தெரிந்து கொள்ளாமல் அலங்கரித்துக் கொண்டு சபைக்குச் சென்றதற்காக தன்னைத் தானே நிந்தித்துக்கொண்டு அப்போது அங்குவந்த நாரதரிடம் 'ஸீதை எவ்விதம் இருப்பாள்' என்று கேட்டாள். அதைக்கேட்ட நாரதர் அம்மா பாமே! நான் ஜானகியை அதிமாகப் பார்த்தது கிடையாது. இருந்தாலும் பட்டாபிஷேக காலத்தில் எப்படி இருந்திருப்பாளென்றால், பூர்வம் அசோகவனத்தில் ராவணனால் கொண்டுவைக்கப் பட்டிருந்தபோது, ஸ்ரீராமர் ராவணனை ஸம்ஹாரம் செய்து ஜானகியுடன் அயோத்திவந்து பட்டாபிஷேகம் செய்துகொண்டார் அந்த சமயம் அசோகவனமிருந்துவந்த ஸீதை, அழுக்கடைந்த வஸ்திரமும் விரிந்த கூந்தலும், கண்ணீர் வடிந்ததால் கருத்த முகமும் உள்ளவளாய் இருந்திருக்கவேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது"

என்ருர். உடனே ஸத்யபாமை முன்பின் யோசியாமல் நாரதர் சொன்னவிதம் தன்னை அலங்கரித்து சபைக்கெதிரே புறப்பட்டுவரும்போது நாரதர் டக்கை என்னும் வாத்தியத்தை அடித்தார். அதைப்பார்த்த பகவான் நகைத்து "நாரதரே! பேஷ் பேஷ்! இந்த க்ஷுத்ரதேவதை எங்கிருந்து புறப்பட்டது? சீக்கிறம் இவ்விடம் விட்டுப் போகச்சொல்லும்" என்று சொல்லி. "சீக்கிறம் ருக்மிணியை ஸீதையாக வரச்சொல்லும்" என்று நாரதரிடம் சொல்லி அனுப்பினுர். அதைக்கேட்ட ஸத்யபாமை ரொம்ப அவமானத்துடன் தனதந்தப்புரம் சென்று "ஓஹோ! நாம் நிரம்ப அழகுவாய்ந்தவள் என்று கர்வப் பட்டோமல்லவா! அதன் பலன் இன்று கிடைத்தது" என்று எண்ணி தன் கர்வத்தை விட்டொழித்தாள். நாரதரால் அழைக்கப்பட்ட ருக்மிணீ தேவி பூர்வம் ஸீதையாயிருந்தவளாதலால் தன்மனதை பகவத் பாதங்களில் செலுத்தி, பகவத்பக்தியோடு சபைக்கு வந்து, ஸீதாதேவியினுருவாய்ந்தவளாகி பகவானனுமதியின் பேரில் அவரிடது பக்கத்திலுட்கார்ந்தாள்.

இதற்குள் ஆஞ்சனேய மூர்த்தி அங்கு வந்து பட்டாபிஷேக கோலத்திலமைந்த ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியை வணங்கி, ஆனந்தக் கண்ணீருதிர்த்து, வாயாரத்துதித்து, சந்தோஷத்தால் குதித்து ஸாஷ்டாங்கமாய் பணிந்து களித்து நிற்கும் போது, பகவான் தன்மாயையால் தன்னை ஸ்ரீராமனுகவும், கிருஷ்ணபரமாத்மாவாகவும், லக்ஷ்மீநாராயணனுகவும் மாறி மாறிக்காண்பித்து ஆஞ்சனேயஸ்வாமிக்கு மும்மூர்த்தியினிடமும் அபேத புத்தி உண்டாகும்படி அனுக்ரஹித்து "ஓ ஆஞ்சனேயா! இந்தத்வாபரயுகத்திலும் ஸ்ரீராமனுக தரிசனம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நீமுன்புகேட்டுக் கொண்டதால் இப்போது இந்த ஸேவையை உனக்குத்தந்தேன்" என்று சொல்லி மறுபடியும் முன்போல் வாஸுதேவனுக விளங்கினுர். அப்

போது ஆகாயத்தினின்றும் பூமாரிகள் பெய்தன அப்ஸரமாதர் நாட்டியமாடினர். தேவதுந்துபிகளொலித்தன தேவரிஷிகள் துதித்தனர்.

இச்சரிதையைப் படிப்போருக்கும், கேழ்போருக்கும் ஸர்வாபீஷ்டங்களுமுண்டாகுமென்று அங்கு அசரீரிவாக்கு உண்டாயிற்று" என்று சௌனகாதி மகரிஷிகளுக்கு சூதபுராணிகர் சொன்னர்.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

(கருடகர்வஹரணம் கதைச்சுருக்கம் முற்றுப்பெற்றது.)

உ

கருடகர்வ ஹரணம் நாமசித்தாந்த நிரூபணம்.

1. காபிராகம்—ஆதிதாளம்.

ஸாயுந நாஊஈவிஸார - யாயுகீ (ஸாய) நயிகெ ஹிக்ஷா-நயிகெ தீக்ஷா நயிகெ விவிந-விஹார யாயுகீ (ஸாய) உச்சாரீதா - தக்ஷண-ஹெராயெ வாஂஹிதாயஒவிசார (யாயுகீ)

ஸாதன நாமாசிஸார - யாயுகீ (ஸா) நவிகே பிக்ஷா - நவிகே தீக்ஷா-நவிகே விபினவிஹார - யாயுகீ (ஸாத) உச்சாரீதா-தக்ஷண ஹேராயே-வாஞ்சிதார்த்த விசார (யாயுகீ)

கருத்து:—ஆதௌ கீர்த்தனாரம்பத்தில் தகாராம் என்னும் ஸாது இந்தப்பிரதம பதத்தால் என்ன தெரிவிக்கிறார் என்றால் இந்தக்கலியுகத்தில் மனுஷ்யர்கள் ஸத்கதியை அடைவதற்கும், ஐகிக ஸுகங்களான தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களைப் பெருவதற்கும் சிரேஷ்டமான ஸாதகம் பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனமே யொழிய வேறு, ஸன்யாஸம், தீக்ஷை, வனபிரஸ்தாச்ரமம் முதலியது பிரயோசனப்படமாட்டாது. பகவானுடைய நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்தமாத்திரத்திலேயே ஸகல மனோபீஷ்டங்களையும் பெறலாம்' என்று தெரிவித்தார். இதையே ஸ்ரீபாகவதத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்.

க்ருதெ யஜ்ஞாயதொ விஷ்ணும் த்ரேதாயாம் யஜதொ மகைஃ । த்வாபரே பரிசர்யாயாம் கலௌ தத்ஹரிகீர்த்தநாத் ॥

க்ருதே யத்யாயதோ விஷ்ணும் த்ரேதாயாம் யஜதோ மகை: த்வாபரே பரிசர்யாயாம் கலள தத்தரிகீர்த்தனாத்.

பரீக்ஷித்து மஹாராஜனுக்கு சுகாசார்யாள் தெரிவிக்கிறார்:—கிருதயுகத்தில் பகவானை தியானிப்பதாலும், திரேதாயுகத்தில் யாகங்கள் செய்வதாலும், துவாபரயுகத்தில் பூஜை முதலியன செய்வதாலும் என்ன பலன்கள் கிடைக்குமோ அந்தப்பலன் இக்கலியுகத்தில் ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனத்தால் சுலபமாய்க் கிடைத்துவிடும். என்று தெரிவித்திருப்பதால் (ஸாதன நாமாசிலார) என்று பிரதமபதத்தால் தெரிவித்தார். தவிர கலியுகத்தில் பகவந்நாமம் ஒன்றினால் தான் நாம் கரையேறலாம் என்பதை மேரோ பண்டிதர் ஒரு ஆர்யையினால் தெரிவிக்கிறார்:—

நாவா யஜ்ஞாத்யயநாதிக காலே ஜாஹல்யா அஸாஜீர்ணா । ஸ்ரீராம நாம நௌகா ஸாம்ப்ரத தாரக பவார்ணவீம் மக்நா ॥

நாவா யக்ஞாத்யயனாதிக காலே ஜாஹல்யா அஸாஜீர்ணா. ஸ்ரீராமநாம நௌகா - ஸாம்ப்ரத தாரக பவார்ணவீம் மக்னா.

அதாவது கலியின் பிரபாவத்தால் தியானயக்ஞாத்யயன முதலான ஸாதகங்கள் ஜீர்ணமாய்விட்டது. இப்போது பவஸாகரத்திலிருந்து கரையேறுவதற்கு ஸ்ரீராமநாமமாகிற ஓடம் ஒன்றுதான் ஜீர்ணமாகாமலிருக்கிறது. இதைக்கொண்டுதான் கரையேறவேண்டுமென்று தெரிவித்தார். தவிர கலியுகத்தில் என்னன்ன குறைவு வந்துவிட்டதென்பதை ஒரு பெரியவாள் தெரிவிக்கிறார்:—

𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌤𑌪𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚
𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌗𑌤𑌂 𑌪𑍃𑌥𑍍𑌵𑍀 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌫𑌲𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌃 𑌕𑌪𑌟𑌿𑌨𑌃
𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍃𑌤𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 । 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌷𑍁
𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌚𑌪𑌲𑌾𑌃 𑌲𑍌𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾
𑌪𑌸𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌧𑍁𑌃 𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌲𑍌 ॥

தர்ம: ப்ரவ்ராஜித: தப: ப்ரசலிதம் ஸத்யம் ச தூரே கதம் ப்ருத்வீ மந்தபலா ந்ருபா: கபடிந: சஸ்த்ரம் ப்ருதோ ப்ராஹ்மணா:. லோகா: ஸ்திரீஷு ரதா: ஸ்திரியோபி சபலா: லௌல்யம் கதாஸ்தாபஸா: ஸாதுஸ்ஸீததி துர்ஜன: ப்ரபவதி ப்ராய: ப்ரவ்ருத்தே கலௌ.

கருத்து:—(ப்ராய: ப்ரவிருத்தே கலௌ) கலியுகம் வளர்ந்ததும் (தர்ம: ப்ரவ்ராஜித:) தர்மம் ஓடிப்போய்விட்டது. (தப: ப்ரசலிதம்) தபஸு என்பது வேகமாய் ஓட்டம் பிடித்துவிட்டது. (ஸத்யம் ச தூரே கதம்) ஸத்யம் என்பது பூமண்டலத்திற்கு வெகு தூரத்திற்கப்பால் சென்றுவிட்டது. (ப்ருத்வீ மந்தபலா) தர்மமில்லாததால் பூமிக்கு நன்றாய் விளையும் சக்தி குறைந்துவிட்டது. (ந்ருபா: கபடின:) ராஜாக்கள் ருஜு ஸ்வபாவமில்லாமல் வஞ்சனை நினைவுள்ளவர்களாய்விட்டார்கள். (சஸ்த்ரம் ப்ருதோ ப்ராம்மணா:).பிராம்மணர்கள் சாஸ்திராப்பியாஸத்தைவிட்டு ஆயுதங்கொண்டு பிழைக்கும் படைச் சேவகர்களானார்கள். (லோகா: ஸ்த்ரீஷு ரதா:) உலகம் பெண்ணாசை யுள்ளதாய்விட்டது. (ஸ்த்ரியோபி சபலா:) பெண்கள் தங்கள் மனதை அடக்கும் சக்தியற்றவர்களானார்கள். (லௌல்யம் கதாஸ்தாபஸா:) மகரிஷிகளுக்கும் மண்ணாசை, பெண்ணாசை, பொருளாசை என்னும் பலவித நோய்களால் மனது ஸ்திரமாயிருப்பது அற்றுப்போயிற்று. (ஸாது: ஸீததி) ஸாதுக்கள் ரொம்பவும் வருத்தப்படுகிறார்கள். (துர்

ஜன: ப்பபவதி) துஷ்டர்கள் வெகுவாய் பிரபுக்களாகின்றார் கள். என்பதால் வேறு சாதகங்களால் இக்கலியுகத்தில் ஸத் கதியடையமுடியாது என்று தெரிவித்தார். தவிற கலியுகம் தோஷத்திற்கு இருப்பிடமானாலும் மிகுந்த ஒரு பெரிய குண முள்ளது என்பதை சுகாசார்யாள் ஸ்ரீபாகவதத்தில் ஒரு சுலோகத்தால் தெரிவிக்கிறார்:—

𑌕𑌲𑍇𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌨𑌿𑌧𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋
𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌣𑌃 । 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤-
𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ॥

கலேர்தோஷநிதே ராஜன் அஸ்தி ஹ்யேகோ மஹான் குண:. கீர்த்தனாதேவ கிருஷ்ணஸ்ய முக்தபந்தோ ஹரிம் வ்ரஜேத்.

'அதாவது கலியுகம் ஸமஸ்தமான தோஷங்களுக்கும் இருப்பிடமானாலும் ஒரு பெரிய குணமுள்ளது. அது என்னவென்றால், இக்கலியுகத்தில் பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனத் தாலேயே பரிசுத்தனாகி ஸ்ரீஹரியை அடைந்துவிடலாம்' என்று தெரிவித்தார். கலிக்கு என்ன தோஷமிருக்கிறதென்றால் மஹாபாரதத்தில் மஹாப்ரஸ்தானகாலத்தில் ஒரு கதை சொல்லியிருக்கிறார். அதாவது:—ஹஸ்தினபுரியில் பாண்டவர்கள் இராஜ்யபரிபாலனம் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, ஒரு பிராமணன் தன் மனையை வேறொரு பிராமணனுக்கு கிரயசாஸனம் செய்துகொடுத்தான். மனையை சாஸனம் வாங்கிக்கொண்டவன் அதைப் புதிப்பிப்பதற்கு அஸ்திவாரம் தோண்டுகையில் ஏராளமான புதையல் திரவியம் கிடைத்தது. உடனே அப்பிராமணன் தனக்கு அம்மனையை விற்ற பிராமணனிடம் சென்று "ஏ விப்ரசிரேஷ்டா! நான் உம்முடைய மனையை கிறய சாஸனம் பெற்றுக்கொண்டு அஸ்திவாரம் தோண்டுகையில் இப்புதையல் கிடைத்தது. இது உம்முடைய முன்னோர்களின் சொத்தானதால் இது உமக்குச்சொந்

தமானது. இதை நீர் எடுத்துக்கொள்ளும்' என்றான். அதைக் கேட்ட அந்த பிராமணன் "ஐயா பூஸுரேந்திரா! நான் உமக்கு சாஸனம் செய்தபோது இம்மனையிலுள்ள ஜல, தரு, பாஷாண, நிதி, நிக்ஷேபாதிகளுடன் உமக்குக் கொடுத்து விட்டேன். ஆகையால் இது எனக்குச் சொந்தமல்ல." என்றான். பின்பு அவ்விருவரும் தங்கள் வழக்குத்தீரும் வகை தெரியாமல் தர்மபுத்திரரிடம் தங்கள் வழக்கைக்கண்டு பிராது கொடுத்தார்கள். பாண்டுநந்தனனும் அவர்களின் பிராதை வாங்கிக்கொண்டு, மறுதினம் அவர்களின் வழக்கைத் தீர்ப்ப தாகச் சொல்லி அவர்களை அனுப்பிவிட்டார். அன்று இரவு இவ்விரு பிராமணர்களும் தங்கள் இல்லத்தில் இருக்கும்போது, மனையை விற்ற பிராமணன் "இதென்ன நாம் இப்படி மோசம் போய்விட்டோம். நான் கையில் பணமில்லாததா லல்லவோ மனையே விற்றேன். இப்படியிருக்க அப்புதை யலை, அந்த பிராமணனே எனக்குத் தருவதாக வலியவரும் போது அதை ஏன் வேண்டாமென்றேன். இந்த க்ஷணமே, அவன் வீடுசென்று அப்புதையலை எடுத்து வந்துவிடுகிறேன்' என்று யோசித்தான். அதே சமயத்தில் மனையை வாங்கிய பிராமணன் "இதென்ன நானும் இப்படி ஏமாந்துபோய் விட்டேன். நான் இந்த மனையை கிரயத்துக்கு வாங்கினேன். அதில் இந்தப்புதயல் அகப்பட்டது. இது எனக்கல்லவோ சொந்தம். மூடத்தனமாகவல்லவோ அப்பிராமணனுக்குச் சொந்தம் என்று பிராது கொடுத்தேன். சரி இருக்கட்டும் இனிமேல் அப்பிராமணன் கேட்டால் இல்லை என்று சொல்லி விடுவோம்" என்று யோசித்தான். மறுதினம் காலையில் மனையை விற்றவன், மனையை வாங்கினவனிடம் போய், புதையல் தன்னுடையதென்றும், அதைத்தரும்படியாகவும் கேட்டான். மனையை வாங்கினவன்," ஐயா! வீண்வம்புக்கு வரவேண்டாம். நீர் சாஸனபத்திரத்தில் நிதி நிக்ஷேபங்களை

என்னை அனுபவிக்கும்படி எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு இப்போது கேழ்க என்ன நியாயம் இருக்கிறது. தரமுடியாது.” என்று மறுத்துக்கூறினான். உடனே அவ்விருவரும் தர்மனந்தனரிடம் சென்று மாறுதலான பிராது கொடுத்தனர். அதைப்படித்த தர்மபுத்திரர் மிக்க ஆச்சரியம் கொண்டு, அவர்கள் அதற்கு முந்தின தினம் கொடுத்த பிராதையும் இதையும் பார்த்து “ஆஹா! இவ்விருவர்களும் நேற்று புதயல் திரவியம் தங்களுடையதல்ல என்று சொல்லிவிட்டு இன்று என்னுடையது என்கிறார்களே! இதன்காரணம் என்னமோ” என்று யோசித்துப்பார்த்தபோது அதற்கு முந்தின தினம் இரவில் கலியுகம் பிறந்ததாகத் தெரியவந்தது. உடனே தர்மபுத்திரர் “ஆ! கலியுகம், பிறக்கும்போதே ஆசாரூபமாயிருக்கிறது” என்று தன் தம்பிகளுடன் பாந்தாம யாத்திரை செய்தார்.” என்று பாரதத்திலுள்ள கதை. இதனால் என்ன கருத்து ஏற்பட்டதென்றால் கலியுகத்தில் ஸத்யம், தர்மம், முதலியன குறைந்து ஆசையே மேலிட்டிருப்பதால் மிகுந்த தோஷமுள்ளதாயிருக்கிறது. தவிர கலியுகத்தில் சில மனுஷ்யர்களுண்டு. அவர்கள் ஸாதுக்கள் போலவும், பக்தர்கள் போலவும் வேஷம் போட்டுக்கொண்டிருப்பார்களேயொழிய பக்தியுடன் நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்யவும் மாட்டார்கள். கேழ்கவும் மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு கேழ்கும் ருசியும் கிடையாது. ஹரிநாமங்களை அவர்களிடம் சொல்லுவதிலும் பிரயோசனமில்லை. என்று தியாகய்யர்வாள் ஒரு கீர்த்தனையால் தெரிவிக்கிறார்.

இராகம் குந்தலவராளி—ஆதி.

கலினருலகு - மஹிமலு தெலிபேமி - பலமன லேதா (க)

இலனு வெலபு வரவ்ருஷ ராஜ—லகடு
குலருசி தெலியு சந்தமுகானி (க)

தாரஸாதுலகை தனமுனகை ஊர
பேருல கை பஹாபெத்த தனமுகை
ஸாரெகு பத்தவேஸமு கொனுவாரிகி
தாரக நாம ஸ்ரீத்யாகராஜார்ச்சித (க)

கருத்து:—தியாகப்பிரும்மம் பக்திரஸமறியாத சில மனிதரைக் குறித்து பரிதாபமடைந்து இந்தக்கீர்த்தனம் பாடினார். ஹே தாரக நாம! ஹே த்யாகராஜார்சித! பிரபோ! உலகத்தில் சில கலியுக மனிதர்கள், தங்கள் மனைவி, பிள்ளைகள் புகழ்வதற்கும், அழகாய் பக்தர்களைப்போல் வேஷம் போட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். அவ்வித கலிபுருஷர்களுக்கு ஏ ஸ்ரீராம! உம்முடைய மஹிமையை சொல்லுவதில் எவ்வித பிரயோசனமு மில்லையல்லவா! அவர்களுக்குச் சொல்லுவதைவிட 4 கால்கள் உள்ள கானைமாட்டினருகில் உம்முடைய குணங்களை கானம் செய்தால் அது நன்ராய் கேழ்கும்" என்று தெரிவித்தார். இதனால் என்ன தாத்பர்யம் ஏற்பட்டதென்றால் கலியின் தோஷத்தால் வெகுவாய் ஜனங்கள் அசாஸ்வதமான ஐகிக லோகத்தையே பெரிதாக எண்ணி, அநாதியான வேதசாஸ்திரபயிற்சியை விட்டு, கேவலம் டாம்பிகர்களாகவும், வெளிவேஷக்காரர்களாகவும் காணப்படுவார்கள். ஸத்கர்மாவே இல்லாமல் போய்விட்டால், தியானபக்ஞாதிகளால் ஸத்கதியை அடைய எப்படி முடியும்? ஆகையால் தான் (நலிகே திக்ஷா.........விஹாரீ) என்று தெரிவித்தார். ஆனால் இந்தக்கலியுகத்தில் நாமஸங்கீர்த்தனத்தால் பவபந்தம் ஒழிந்துவிடுமா? என்றால் பகவந்நாமம் ஸகல பாபங்களையும் போக்கடித்துவிடும். பகவந்நாமம் அவ்வித சக்தியுள்ளது என்று சுகாசார்யாளும் மற்றொரு பெரியவாளும் தெரிவிக்கிறார்.

நாமோஸ்ய யாவதீ ஶக்தி: பாபநிர்ஹரணே ஹரே: । தாவத்கர்தும் ந ஶக்நோதி பாதகம்

பாதகீ ஜந: || யாவந்ந ஶ்ரூயதே ராம நாம பஞ்சாநநத்வநி: | தாவத் கர்ஜந்தி பாபேபா: ஶரீராரண்யவாஸிந: ||

நாம்நோஸ்தி யாவதீ சக்தி: பாபநிர்ஹரணே ஹரே:
தாவத்கர்தும் ந சக்நோதி பாதகம் பாதகி ஜந:
யாவன்ன ச்ரூயதே ராம நாமபஞ்சானனத்வனி:
தாவத் கர்ஜந்தி பாபேபாச்சரீராரண்பவாஸிந:.

கருத்து:—ஹரிநாமத்திற்கு பாபங்களை நிவர்த்திப்பதற்கு எவ்வளவு சக்தியிருக்கிறதோ, அவ்வளவு பாபங்களையும் எப்பேர்ப்பட்ட பாபியாலும் செய்யமுடியாது' என்றார். இதனால் என்ன கருத்து ஏற்படுகிறதென்றால், எப்போதும் பாபமே செய்கிறதென்று விருதம் கொண்டு பாபம் செய்தாலும், அப்பாபங்களை எல்லாம் ஹரியினுடைய நாமம் அழிக்கக் கூடிய வல்மையுள்ளது. மேலும், ஸ்ரீ ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்யாவிட்டாலும் ஹரிநாம சிரவணத்தாலேயே பாபங்கள் ஓடிவிடும் என்பதை இரண்டாவது சுலோகத்தால் தெரிவிக்கிறார். (யாவன்ன........வாஸின:) சரீரமாகிற காட்டில் வஸிக்கிற பாபங்களாகிற யானைகள் ஸ்ரீராமநாமமாகிற ஸிம்மத்வனி கேழ்கிறவரையில்தான் சரீரத்தினுள்ளிருந்து வீரவிடும். ஸிம்மத்வனி கேட்டவுடன் யானைகள் கீழே விழுந்து இறந்துவிடுவதுபோல பகவந்நாமம் காதில் விழுந்துவிட்டால் பாபங்கள் நசித்துவிடும் என்று தெரிவித்தார். இதைப் புரந்தரதாஸர்வாள் ஒரு பதத்தால் தெரிவிக்கிறார்.

நாத நாமக்கிரியை—ஆதி.

ஹரி நாம ஜிஹ்வயா ஸ்மர வேகம்-நர ந்ருபாதமா. ஶ்ரோ (ஹ) ஹ்ருதய யாவர நாஶ்ரம வேகம்-பாதக-வெஶ்ரா கலயலி வேகம்- ஶாதஶோதிமெ. ஹரி-யந வேகம் (ஹ)

ஹரிநாம ஜிஹ்மதலிரபேகு - நாங்யாதம்யாலே (ஹ) பூத தயாபா ராகிரபேகு - பாதகவெல்லா களயலி பேகு - மாது மாதிகே - ஹரியனபேகு (ஹ)

கருத்து:—ஏ சேதன! நீ முன் ஜன்மாவில் பூததயை இல்லாதவனும் இருந்ததாலும், அனேக பாபங்கள் செய்ததாலும், வீணை வம்பு, அறட்டை, முதலியன பேசி காலத்தைக் கழித்ததாலும், உனக்கு மறுபடியும் இந்த ஜன்மம் வந்துவிட்டது. உனக்கு இந்த ஜன்மம் தீரவேண்டுமானால் நீ பூததயாபரனும் இருக்கவேண்டும். பாபங்களை களைந்துவிடவேண்டும். வார்த்தைக்கு வார்த்தை ஹரிநாமஸ்மரணை செய்யவேண்டும். உன் நாக்கில் ஹரிநாமம் எப்போதும் இருந்துகொண்டே யிருக்கவேண்டும்" என்று தெரிவித்தார் இதனால் மனுஷ்யஜன்மாவை அடைந்தவர்கள் பகவந்நாமாவினால் தான் ஜன்மஸாபல்யம் அடையக்கூடுமென்று தெரிவித்தார். தவிர தியாகப்பிரும்மம் பகவானை மனதில் தியானித்துக்கொண்டு பகவந்நாமமாகிற புஷ்பங்களால் பூஜிக்கும் மனிதர்தான் மனிதர் என்று ஒரு கீர்த்தனையால் தெரிவிக்கிறார்.

இராகம் - ஸ்ரீராகம்—ஆதி.

நாமகுஸுமமுலசே பூஜிஞ்சே
 நாஜன்மமே ஜன்மமு மநஸா (நா)
ஸ்ரீமந்மாநஸ கனகபீடமுன
 செலகஜேஸிகொனி வரஸிவாராம (நா)
நாதஸ்வரமனே வரநவரத்னபு
 வேதிகபை ஸகலலீலாவி
ஞைதுனி பரமாத்முனி ஸ்ரீராமுனி
 பாதமுலனு த்யாகராஜஹ்ருத் பூஷணுனி (நா)

கருத்து:—ஏ மனமே! லக்ஷ்மீகரம் பொருந்திய மனஸ்ஸாகிற ஸ்வர்ணபீடத்தில் வஸிக்கும் பகவானை தியானித்துக்

கொண்டு சிரேஷ்டமான சிவ! ராம! என்கிற நாமங்களாகிற புஷ்பத்தைக்கொண்டு (அல்லது சிவ, ராம, என்கிற நாமஸங்கீர்த்தனத்தோடு புஷ்பம் கொண்டு) பகவானை பூஜிக்கும் நர ஜன்மமே கிருதார்த்தமான ஜன்மமாகும். பூஜிக்கும்போது எப்படி பூஜிக்கிறது, என்பதை சரணத்தில் தெரிவிக்கிறார் (நாதஸ்வர.........னுனி) அதாவது, நாதஸ்வரமென்னும் சிரேஷ்டமான நவரத்ன புஷ்பமேடையில் ஸகல லீலாபாவத்துடனும் விளையாடிக் கொண்டிருப்பவராயும், பரமாத்மாவாயும், த்யாகப்பிரும்மத்தின் ஹ்ருதயத்தில் எப்போதும் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறவருமுள்ள ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியின் பாதங்களில் பூஜிக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்தார். (இதில் நாதஸ்வரம் என்பதற்கு இரண்டு அர்த்தமுண்டு. 1. பிரணவம். 2. ஸ்வரசுத்தமான கானம்). இதனால் பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனம் ஜன்மஸாபல்யத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது என்று தீர்மானம் ஏற்பட்டது. அதனால் (ஸாதன நாமசிஸார) என்று பிரதமபதத்தில் தெரிவித்தார். தவிர நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்கிறவர்களுடைய ஸஞ்சித பாபங்கள் விலகிவிடும். பாப கர்மாவினால் தான் துக்கமுண்டாகிறது. பாபம் போய்விட்டால் எப்போதும் ஸுகிகளாய்விடுகிறார்கள். பகவந்நாமாவுக்கு பாபங்களைப் போக்கடிக்கும் சக்தி இருக்கிறதென்பதை ஒரு பெரியவாள் சொல்லுகிறார்.

வெவலெ ஜ ஊரிதாநி ஜொஹஜஹிஜாஸஂஜொஹ-
ஊதநலெ ஸாஸஂகஂ நவரஂ ஜநஂ கஜுயலெ
ஸ்ரீவித்ருமாவ்ரு: க்ருதீ | ஸாநஜஂ ஊயூவகஷஸஂ.
ஹுஊவியள வெயா: கஜொதநூஷஂ வூதஷஂ
நாஊ தவெஷ்ராஹிஜஷிலெ ஷு-ஊ: கிஊநதாடு ||

வேபந்தே துரிதாநி யோகமஹிமாஸம்யோஹமாதந்வதே
ஸாசங்கம் நகாஞ்ஜனம் கலயதே ஸ்ரீசித்ரகுப்த: க்ருதீ.

ஸாநந்தம் மதுபர்க்கஸம்ப்ரமவிதௌ வேதா: கரோத்யுத்யமம்
ஸ்மர்த்தும் நாம தவேச்வராபிலஷிதே ப்ரூம: கிமந்யத்பரம்.

கருத்து:—ஏ ஈசுவரா! ஸர்வநியந்தாவான ஓ பரமாத்மாவே, தவ, உம்முடைய நாம, பெயரை, ஸ்மர்தும் நினைப்பதற்கு அபிலஷிதே, இச்சித்தபோதே; வேபந்தே, துரிதாநி; இவன் செய்த பாபங்கள் 'நம்மை ஹரிநாமங்கள் பஸ்மம் செய்துவிடுமே' என்று பயப்படுகின்றன. (மோஹ......ந்வதே) இதுவரைக்கும் இவனை மயக்கிக்கொண்டிருந்த அக்ஞானமும் மூர்ச்சையடைகிறது. (ஸாசங்கா...—க்ருதீ) இவன் பாபங்களை கணக்கெழுதின சித்ரகுப்தன் 'அடடா! நாம் எழுதின இவன் பாபக்கணக்கெல்லாம் வீணுகப் போய்விடப்போகிறதே' என்று தன் நகத்தை சுறண்டிக்கொண்டிருக்கிறான். (ஸாநந்தம்.........த்யமம்) 'இவன் பரிசுத்தனுகப்போய் இவ்விடம் வந்துவிடுவான்' என்று பிரும்மதேவன் இவனுக்கு மதுபர்க்கபூஜை செய்யவேண்டி பூஜா ஸாமக்ரிகளை தயாரில் வைத்துக்கொள்ளுகிறார். ஏ ஈச்வரா! தங்கள் நாமத்தை ஸ்மரிக்க முயற்சிக்கும்போதே இவ்விதம் உண்டாய்விடுகிறது.' (கிமந்யத் பரம்) ஸ்மரித்தபின் பிற்பாடு என்ன உண்டாகாது.' என்றார். இதனுல் பகவந்நாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்தால் ஸகல பாபங்களும் தொலைந்துவிடும். என்று சித்தாந்தமேற்பட்டது. மேலும் யக்ஞம், பூஜை முதலானவைகளுக்குப் போல இதற்கு யாதொரு காலநியமமும் கிடையாது என்பதை மோரோ பண்டிதர் எழுதுகிறார்:—

உஹாராஷ்ட்ர ஸ்லோகஃ:

ஸஜா ஸ்தா ஜாதா உம்த பஸதா காஉகரிதா
ஸஷா ஷெதா ஷெத்ரா வஷநிவஷதா ற்ராஸகிஹிதா
நிபாகாஹீஸஷெயு வரிர திஸ௱வாசி சுவஸரீ
ஸஉஹ்ஸாவீ ஞஜா த்யஜாநி ஹமவதி...நகாரீ ||

4

223943

ஸதா ஏதா ஜாதா உடத பஸதா காமகரிதா
ஸதாகேதா தேதா வதனி வததா க்ராஸகிளிதா.
நிசாகாலீ சய்யை வரிரதிஸ—காசி அவஸரீ
ஸமஸ்தாசீ லஜ்ஜாத்யஜ—னி பகவச்சிந்தனகரீ.

கருத்து:—எப்போதும், வரும்போதும், போகும்போதும், எழுந்திருக்கும்போதும், உட்காரும்போதும், இச்சையான கார்யம் செய்யும்போதும், கொடுக்கல் வாங்கல் பண்ணும்போதும், பேசும்போதும், சாப்பிடும்போதும், இரவிலும் படுக்கையிலும், ரதிஸ—காநுபவகாலத்திலும், எவ்வேளையிலும் வெட்கத்தைவிட்டு பகவத் சிந்தனையோடு நாமஸங்கீர்த்தனம் பண்ணலாம்' என்று சொல்லியிருப்பதால் அவ்விதம் செய்தால் ஸகலபாபங்களிலிருந்து விடுபட்டு சுத்தனாவான். பூர்வம் காட்டில் வேடனொருவன் பெருங்குண்டாந் தடிகொண்டு வழிப்போக்கர்களைக் கொன்று, அவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் பொருளைக்கொண்டு தன் பெண்டாட்டி பிள்ளைகளை இரக்ஷித்துவந்தான். ஒரு சமயம் சப்தரிஷிகள் அவ்வழியாய் வரவே, இவ்வேடன் அவர்களின் வழியைத் தகைந்துகொண்டான். அவர்கள் இவனைப்பார்த்து "ஏ வேடா! இந்த சொத்துகளைக்கொண்டு உன் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுகிறாயே? இதனால் ஏற்படும் பாபம் உனக்கு மட்டும் சொந்தமா, அல்லது எல்லோருக்கும் சொந்தமா விசாரித்துக் கொண்டுவா" என்றார்கள். அவனும் அவ்விதம் தன் இல்லம் சென்று விசாரித்தபோது அவர்கள், அவன் சம்பாதிக்கும் சொத்துகள் தான் தங்களுக்குப் பாத்தியம் என்றும் பாபங்கள் தங்களைச் சேராதென்றும் தெரிவித்தார்கள். அதைக் கேட்ட வேடனுக்கு ஞானம் பிறந்து ஓடிவந்து ரிஷிகளின் கால்களில் விழுந்து தான் செய்த பாபங்கள் தொலைவதற்கு ஓர் உபாயம் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அப்போது அவர்கள் அவனுக்கென்ன உபதேசித்தார்கள் என்றால்:—

𑌧𑌨𑌂 𑌚 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌪𑌶𑌵𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌗𑍃-
𑌹𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿 𑌜𑌨𑌃 𑌶𑍍𑌮𑌶𑌾𑌨𑍇 । 𑌦𑍇𑌹𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰-
𑌲𑍋𑌕𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌗𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵 𑌏𑌕𑌃 ॥
𑌤𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌧𑌨𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚
𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌜𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌃 । 𑌤𑌮𑌰𑍍𑌥𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁-
𑌨𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌽𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁-
𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌃 ॥

தனஞ்ச பூமௌ பசவஸ்ச கோஷ்டே காந்தா க்ருஹத்வாரி ஜன: ச்மசானே. தேஹஸ்சிதாயாம் பரலோகமார்கே கர்மானுகோ கச்சதி ஜீவ ஏக:. த்யஜந்தி மித்ராணி தனைர்விஹீநம் புத்ராஸ்ச தாரா: ஸ்வஜனாஸ்ச பாந்தவா:. தமர்த்தவந்தம் புநராச்ரயந்தேப்யர்தோ ஹி லோகே புருஷஸ்ய பந்து:.

கருத்து:—ஏ வேட! தான் சம்பாதித்தது ஒன்றும் பின்னேடு வரப்போகிறதில்லை. பொருள் பூமியிலும், பசுக்கள் பட்டியிலும், மனைவி வீட்டுவாசலிலும், தங்கிவிட, இறந்தவனின் தேகம் சிதையில் எரிக்கப்படுகின்றது. இந்த ஜீவாத்மா ஒன்றுதான், தன் கர்மாவுடன் பரலோகம் போகிறது. பந்துக்களெல்லாம் இவனை எதற்கு சுத்திக்கொண்டிருந்தார்களென்றால், இவனிடமிருக்கும் பொருளுக்காக இவனை எல்லோரும் நேசித்திருந்தார்கள். இவன் ஏழையாய் போய் விட்டால், இவன் சினேகிதர்கள், பிள்ளைகள், மனையாள், வேலைக்காரர்கள், பந்துக்கள், எல்லோரும் இவனைவிட்டு விலகிவிடுகிறார்கள். இவனும் மறுபடி தனவானாக ஆனால் இவனிடம் எல்லோரும் வந்து சேர்ந்துவிடுகிறார்கள். ஆகையால் மனுஷ்யர்களுக்குப் பொருள்தான் பந்து. உன் குடும்பத்திற்கு நீ பந்துவல்ல," என்று சொன்ன ரிஷிகளின் வார்த்தையைக் கேட்ட வேடன், வைராக்யத்தை அடைந்து, அந்த ரிஷிகளின் அனுக்ரஹத்தால் தாரகநாமோபதேசத்தை அடைந்து, ராமநாமாவினால் சகல பாபங்களும் தீர்ந்து கடைசியில் வால்மீகிரிஷியாக ஆனான். மேலும் கைலாசபதியான பரமசிவன் ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியிடம் "ஹே ராம! (காமஶ்ரம் த-

ரணாத்ரு—க்ஷி:) என்று எதனால் ஏற்படுகிறது தெரியுமா அந்த ரஹஸ்யத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும்" என்று சொல்லுகிறார்:—

𑌅𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌮 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌵𑌸𑌾𑌮𑌿
𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑌿𑌶𑌂 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 । 𑌮𑍁𑌮𑍂𑌰𑍍𑌷𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌮𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌮𑌨𑌾𑌮 ॥

அஹம் பவந்நாம க்ருணந் க்ருதார்த்தோ வஸாமி காச்யாமநிசம் பவாந்யா. முமூர்ஷமாணஸ்ய விமுக்தயேஹம் திசாமி மந்த்ரம் தவ ராமநாம.

கருத்து:—"ஹே ராம! நான் பார்வதியுடன் காசியில் எப்போதும் உனது நாமத்தை கிரஹித்து கிருதார்த்தனாக வஸித்துவருகிறேன். இந்தக்காசியில் யாராவது மரணமடைவார்களேயானால் மரணமடையும் சமயத்தில் அங்கு நான் சென்று அவர்கள் காதில் 'ராம' என்னும் உம்முடைய நாமத்தை உபதேசிக்கிறேன். அதனால் அவர்கள் பாபம் போய் முக்தியடைந்துவிடுகிறார்கள்' என்று பரமசிவன் தெரிவித்தார். ஆகையால் தான் (ஸாதன நாமசிஸார) என்று தெரிவித்தார். மேலும் அந்த பரமசிவனே ஹனுமானாக அவதரித்து ராம நாம பக்தி ஏற்பட்டு கிருஷ்ணாவதார காலத்திலும் பகவான் பரமபக்த சிகாமணியான ஹனுமானுக்கு ஸ்ரீராம மூர்த்தியாக தர்சனம் கொடுத்த கருடகர்வஹரணம் என்னும் சரித்திரத்தை சொல்ல ஆரம்பித்தேன். இதிலுள்ள குணத்தைமட்டும் கிரகித்து என்னை அனுக்கிரஹிக்கவேணுமாய் சபையிலுள்ளவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

பிறகு த்ருபத் தில்லானு முதலானவை பாடவேண்டும்.

நாமசித்தாந்த நிருபணம் முற்றுப்பெற்றது.

கருடகர்வஹரண சரித்திர நிரூபணம்,

1. ஓவி.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌅𑌵𑌸𑌤𑌾𑌂 - 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰-𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌲𑍀 𑌕-
𑌤𑌾𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌾 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤 - 𑌹𑌸𑍀𑌸𑌹 𑌸𑍁𑌪-
𑌰𑍍𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪 - 𑌜𑌾𑌲𑌾𑌕𑌰𑍍𑌵 - 𑌪𑌲𑌾𑌶 - 𑌤𑌸𑌾𑌶
𑌸𑌤𑍍𑌯𑌭𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍀𑌰𑍂𑌪𑌾𑌶𑌾 - 𑌅𑌤𑌿𑌶𑌯𑌕𑌰𑍍𑌵 𑌜𑌾𑌲𑌾
𑌷𑌾𑌶 - 𑌕𑌾𑌰𑌵𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌤𑌯𑌾𑌶 - 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌂
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌿𑌲𑍇𑌂 ॥

ஸ்ரீகிருஷ்ண அஸதாம் த்வாரகேந்த - வர்தலீ கதாதே பரிஸா அத்புத - ஹலீஸஹ ஸுபர்ண ப்ரதாப - ஜாலாகர்வ பளாச - தஸாச ஸத்யபாமே ஸீரூபாசா- அதிசயகர்வ ஜாலா ஷாச - காரவயா பரிஹாரதயாச - க்ருஷ்ணேம் சித்திம் விசாரிலேம்.

அர்த்தம்:— ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா துவாரகாபுரியில் வஸித்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு ஆச்சரியமான கதை நடந்தது. அதாவது ஒரு சமயம், பலராமசக்கிரவர்த்தி, கருடாழ்வான் இருவர்களும் உலகத்தில் தங்களைவிட பிரதாபமுள்ளவர்கள் யாருமில்லை என்றும் ஸத்யபாமை தன்னைவிட ரூபவதியே கிடையாதென்றும் ரொம்பவும் கர்வப்பட்டார்கள். அதையறிந்த வாஸுதேவன் இவர்கள் கர்வத்தை எவ்விதம் நிவர்த்திப்பதென்று தன் மனதில் யோசித்தார்.

(அவதாரிகை) பகவான் எதற்காக இவர்களுடைய கர்வத்தை பங்கம் செய்ய நினைத்தாரென்பதை பெரியவாள் விவரித்துக் காண்பிக்கிறார்.

2. ஶ்லோகம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌵𑌤𑍀𑌮𑌤𑍀𑌵 𑌮𑌹𑌿𑌤𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃
𑌭𑌾𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌹𑌲𑌾𑌯𑍁𑌧𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌗
𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌦𑍃𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍀-
𑌯𑌮𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌪𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍀𑌰𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾-
𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌦𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑍈𑌚𑍍𑌛𑌦𑌨𑌘𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾-
𑌯𑌕𑌃 ॥

ஸ்ரீமத் த்வாரவதீமதீவ மஹிதாமத்யாஸிதோ மாதவ: பாமா தார்க்ஷ்ய ஹலாயுதாம்ஶ்ச குருணா கர்வேண த்ருப்தாம்ஸ்ததா ஜ்ஞாத்வா நிக்ரஹதஸ்ததீயமகிலம் தர்பம் ஜிஹீர்ஷுர்விபு: பக்திம் சாப்யுபதேஷ்டுமைச்சதநகாம் தேஷாம் ஜகந்நாயக:.

கருத்து:—துவாரகாபுரியில் வஸிக்கின்ற கண்ணபிரான், "ஸத்யபாமை, கருடன், பலராமன் இம்மூவரின் கர்வத்தை நிவர்த்தித்து, பரிசுத்தமான பக்தியை உபதேசித்து அனுக்ரஹிக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் இவர்கள் மதத்தால் கெட்டுப் போய்விடுவார்கள்." என்று தன் மனதில் யோசித்தார். இன்னம் என்ன யோசித்தாரென்றால்:—

3. ஸாகி.

𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑍀 - 𑌭𑌾𑌗𑌤𑌿𑌨𑍇 𑌹𑍈 - 𑌵𑍈𑌸𑍀-
𑌹𑌨𑍁𑌮𑌾𑌨𑌜𑍀𑌕𑍋 𑌕𑌿𑌸𑌨𑌜𑍀𑌯𑌾𑌕𑍇 - 𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌨𑌮𑍋
- 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨 𑌦𑍇𑌖𑍇 𑌤𑌮𑌕𑌾 ॥

ரகுநந்தனீ - பாகதினே ஹை - பைஸீ ஹனுமானஜிகோ. கிஸநஜீயர்கே - அவதாரகமோ - தர்சன் தேகேது மகா.

கருத்து:—"பூர்வம் நாம் இராமாவதாரம் செய்தகாலத்தில் ஹனுமானைப்பார்த்து கிருஷ்ணாவதாரகாலத்திலும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாக தரிசனம் தருவதாய்ச் சொல்லியிருக்கிறோம்."

4. ஸாகி—வேறு.

உஹகாரநஸெ - யஹாංகவீபர . ஹ்ராண-
ஸவா ஆவெக | அவநீமநகா - தபஸப காஜஹி
• பூரண ஹொஜாவெகா ‖

உஹகாரனஸே - யஹாங்கபீபர - ப்ராணஸகா ஆவேக.
அவனீமனகா - தபஸப காஜஹி - பூரண ஹோஜாவேகா.

கருத்து—:"இந்த ஹனுமான் நம்முடைய விருத்தாந்தத்தால் ஸீதையின் பிராணனையும், ஸீதையின் க்ஷேமவார்த்தையால் நம்முடைய பிராணனையும், ஸஞ்ஜீவிபர்வதத்தைக் கொண்டுவந்து லக்ஷ்மணனின் பிராணனையும் காப்பாற்றி உபகாரம் செய்தவர். அவ்வாஞ்ஜனேயன் இப்போது தவம் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார். நாம் அவருக்கு ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேக அவசரமாக தரிசனம் கொடுத்து அவர் மனோபீஷ்டத்தை பூர்த்தி செய்துவைக்கவேண்டும். இந்தக்காரியமும் நாரதமகரிஷியைக்கொண்டு தான் முடிக்கவேண்டும்." என்று தீர்மானித்து நாரதரை நினைத்தார்.

5. திண்டி—ஆதி.

இச்சாமாத்ரே கடவிதாம் ஸவகாஹீம் - நார
தாதே ப்ரோண கேலிபாஹீம் | ச்வேதபம்தா ஜா-
வுநி முநியாகெ - வாயுபுத்ரா தேவதா - அநு
ராகெ - ஹொ ‖

இச்சாமாத்ரே கடவிதாம் ஸர்வகாஹீம் - நாரதாதே ப்ரோண கேலிபாஹீம். ச்வேதபந்தா ஜாவுனி முனியாகே - வாயுபுத்ராதேவதா அனுராகே - ஹோ.

கருத்து:—பகவான் நினைத்தமாத்திரத்தில் நாரதர் அங்கு வந்துசேர்ந்தார். அந்த நாரதரிடம் பகவான், பலராமன், கருடன் பாமை இவர்களின் கர்வபங்கம் செய்யவேண்டுமென்றும், ஆஞ்சனேயமூர்த்திக்கு ஸ்ரீராமதர்சனம் தரவேண்டுமென்றும், அதற்காக அவ்வாயுகுமாரனை அங்கு அழைத்து வரும்படியும் நாரதரிடம் ரஹஸ்யமாகத் தெரிவித்து அவரை அனுப்பிக்கொடுத்தார். உடனே நாரதர் அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டு, ஸேதுவிற்கு ஸமீபத்திலுள்ள கந்தமாதனபர்வதத்தில் தவம் புரியும் ஹனுமான் ஸமீபம் சென்று அவரிடம் பிரியமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

6. ஸாகி—வேறு - ஆதி.

ஸுநொஜி ஸுநொ - கிஸநாய - விநதீ மெரீ - ஜொரொஹாத | கிரபாகரணெ - மெரெ ஸாத - வமொவாத - ஹஹிஹெ ||

ஸாஞ்ஜி ஸாஞ்ஜெ கிசநாத - பினதிமேரீ - ஜோரே ஹாத தீராதநரஸோ மேரே ஸாத சலோபாத - ஏஹீஹை.

கருத்து:—‘ஹே வானரச்ரேஷ்டா! ஆஞ்ஜனேயா! என் இங்கேயே உடகார்ந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள். விசேஷமான நதிகள் ஜோராய் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனவே. அவைகளில் தீர்த்தமாடினல் எழேழு ஜன்மங்களில் செய்த பாபங்களனைத்தும் போய்விடும். ஆகையால் பூவலம வந்து புண்ணியதீர்த்த யாத்திரை செய்துவிட்டு வரலாம் வாருங்கள்’ என்று அழைத்தார். ஆஞ்ஜனேயமூர்த்தியும் அதற்கு சம்மதித்து நாரதமுனிவருடன் பூப்ரதக்ஷிணம் செய்யப்புறப்பட்டார்.

7. சந்தம்—ரூபகம்.

உலயதாஹிதெ -ஹு உதகளதாகெ, ஆாமகெ

ஹ்ருதிவாதஜேஷ்வேவம் | த்ரஷ்டும் தேவதா காஞ்ச-னீபுரீ - பட்டணம் ஸமயீம் . கீசகேஸரீ ||

உபயதா ஹிதே - ப்ரமதிகௌதுகே - த்வாரகே ப்ரதி - பாதலேஸகேம். த்ருஷ்டிய்தேகதா - காஞ்சனீபுரீ - பட்டிணம்சயீம் - கீசகேஸரீ.

கருத்து:—ஹனூமான் நாதர் இருவர்களும் சந்தோஷமாக ப்ரதக்ஷிணம் செய்து கடைசியில் தங்கமயமான த்வாரகாபுரிக்கு ஸமீபம் வந்துசேர்ந்தார்கள். வானரஸிம்மமான ஹனூமான் துவாரகையை அதற்குமுன் பார்த்தவரில்லையானதால், அப்பட்டிணத்தைக்கண்டு 'லங்கை தானு' என்று சந்தேஹித்து யோசிக்கிறார்:—

8. பஞ்சசாமரம்—ரூபகம்

ராவணானுஜாய பூர்வ ராகவேந்த்ர அர்-பிதாம் தேவபுரீம் பஞ்ச சத்ருநேம்ஹிருதந ஆணிதாம் | த்யாஸமீ வதீந நிஸ்சயே ஹநூமந் க்ருஜனா தேவதாம் ஸகோபதயா ப்ரதீமுனீ வ-தேஹனா ||

ராவணுநுஜாஸபூர்வி ராகவேந்த்ர அர்பிஸீ, தேபுரீ பளேஞ்ச சத்ருநேம்ஹிருந ஆணிஸீ, த்யாஸமீ வதின நிஸ்சயேம மஹனூனக்ருத்தலா, தேகதாம் ஸகோபத்யா ப்ரதிமுனீவதே பலா.

கருத்து:— "பகவான் ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தியானவர் முன்பு ராவணுனுஜனை விபீஷணனுக்குக் கொடுத்த தங்கமயமான லங்காபுரிபோல் தோன்றுகிறதே. நாம் பகவதாக்ஞையின்படி ஸேதுவின் கரையிலிருந்து லங்கையை இது வரை கார்த்துவந்தோம். இப்போது நாம்தீர்த்தயாத்திரைக்குப் புறப்பட்ட சமயம் பார்த்து பலிஷ்டனை யாரோ ஒரு

சத்துருஅந்த லங்காபுரியைத் *தூக்கி இங்கே கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டாப்போல் தோன்றுகிறது'' என்று மனதில் எண்ணினதும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு நாரதரிடம் தன் சந்தேகத்தைத் தெரிவித்தார். அதைக்கேட்ட நாரதர் ஆஞ்சநேயமூர்த்திக்கு சமாதானவார்த்தை சொல்ல ஆரம்பித்தார்

9. துருஸ் - காபி—ஆதி.

ஸாஞ்ஜே கபிவர லங்கா நஹியெ த்வாரவதீ ஹேமாகீ | பலிராமஹ்வாம் ராஜகாதஹெ கீரத பதிஹெ ஜ்யாகீ ||

ஸாஞ்ஜே கபிவர லங்கா நிஹியே த்வாரவதீ ஹேமாகீ.
பலிராமஹ்வாம் ராஜகாதஹை கீரத படிஹை ஜ்யாகீ.

கருத்து:—“ஐயா வானரசிரேஷ்டனுன ஹனுமானே! இது லங்கையல்ல. லங்கையைப்போல் தங்கமயமாயுள்ள துவாரகை என்னுமோர் பட்டணம்'' என்றூர். அதைக் கேட்ட ஹனுமான் “அப்படியா! இதை எந்த அரசன் பரிபாலித்துவருகிறுன்?'' என்று கேட்டார். நாரதர் “பலராமர் என்று மகா க்யாதிபெற்றவர் இதைப் பரிபாலிக்கின்றூர்.'' (அவதாரிகை) இதைக்கேட்டதும் ஹனுமான் மிகுந்த கோபம் கொண்டு என்ன செய்தாரென்றுல்:—

10 வீர - ஸாகி—ஆதி.

ஐதனே ஸாநகர காரய ஜவாநா - ஹநா-

---

*ஒரு பட்டணத்தைப் பெயர்த்து எடுத்து வரக்கூடியவர்களும் உண்டா? ஹனுமானப்படி சந்தேகிக்கலாமா? என்று ஆக்ஷேபனை உண்டாகலாம். எவரும் தங்கள் சக்திக்குத் தகுந்த யோசனை செய்வாரல்லவா? ஹனுமான் மலைகள், பட்டணங்கள் இவைகளை வேரோடு தூக்கும் சக்தி உள்ளவராதலால் அவ்விதம் யோசித்தார் என்பது சமாதானம்.

ஊாநஜீ தவஹொாஜா | வீதாவதீஸிந கொாந
உஹீவா ஔாரவஙீ ஹெஜா ||

இதனே ஸுனகா குரத ஜவாந்தா - ஹனுமானஜீத பஹோஜா. ஸீதாபதீபின கோனமஹீபா-ஔாபலீ ஹைஜா.

கருத்து:--இதைக்கேட்டு அஜிதபாஹுவான ஆஞ்சனேய மூர்த்தி மிகுந்த கோபம் கொண்டு நாரதரைப் பார்த்து "நாரதரே! என் பிரபுவான ஸீதாபதியைவிட இவன் பலிஷ்டனே! இவன் பலராமனே! இவன் பலத்தை ஒரு கைபார்க்கவேண்டும்'' என்று மொழிந்தார். நாரதர் ஆஞ்சனேய மூர்த்தியின் கோபத்தை 'பலராமா' என்னும் பெயரால் விருத்தி பண்ணினர். அது எப்படிப்போலிருந்தது என்பதை ஒரு மஹாராஷ்ட்ரச்லோகத்தால் எழுதுகிறர்:—

11. சுலோகம்.

லங்கா ஆணிலீ ஊாநுநீ கபிபஹுக்ரோதாக்னி-
நேம்பேடலா த்யாதேம் வ்ருத்திகராவயா பவநஸா
தேவர்ஷிதோ பேடலா | ஸிஞ்சீதாம் பலி-
ராமயா ஸ்வனக்ருதேம் க்ரோதாநலாச்யா ஸிகா-
யேதாம் ஆனனபாஹ்யகோபவசனேம் பாஸெய
மாஸாரிகா ||

லங்கா ஆணிலீ மாநுநீ கபிபஹுக்ரோதாக்னிநேம்பேடலா த்யாதேம் வ்ருத்திகராவயா பவநஸா தேவர்ஷிதோ பேடலா ஸிஞ்சீதாம் பலிராமயா ஸ்வனக்ருதேம் க்ரோதாநலாச்யாசிகாயேதாம் ஆனனபாஹ்யகோபவசனேம் பாஸெய மாஸாரிகா.

கருத்து:—விபீஷணாழ்வானுக்கு ஸ்ரீராமபிரானல் கொடுக்கப்பட்ட பட்டணமான லங்கையை, பலிஷ்டனை சத்ரு எடுத்துவந்துவிட்டான் என்பதால் உண்டான ஆஞ்சனேயஸ்வாமியின் கோபமாகிற அக்கினியானது நாரதாகிற

காற்றினல் நன்ருய் கனிந்து விருத்தியடைந்தது. பலராமா என்கிற சப்தமாகிற நெய்யினல் கோபாக்னிஜ்வாலை ஜனிக்கப்பட்டது. அப்போது யமன்போல் பயங்கர ஸ்வரூபத்துடன், ஹனுமான் நாரதரிடம் வெகு கோபத்துடன் ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

12. கமாஸ்—ஸாகி.

𑌸𑍌𑌧𑌾𑌂 𑌸𑍌𑌬𑌲𑌿𑌰𑌾𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑍇𑌂 𑌨𑍃𑌪𑍇
𑌯𑌾𑌦𑌵𑌂 𑌤𑌰𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍇𑌂 । 𑌯𑌾𑌪𑌰𑌿 𑌜𑌗𑍂𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮-
𑌸𑍁𑌤𑌾𑌤𑍇𑌂 - 𑌹𑌰𑌿𑌕𑌪𑌿𑌹𑍁𑌜𑌾𑌲𑌾 ॥

ஸௌடாம் வேபலி ராமாக்யாதேம் - நருசே யாவேம் - தரியுத்தாதேம். யாபரி ஜகூன - ப்ரும்மஸுதாதேம் - ஹரி கபஹுஜாலா.

கருத்து:—"ஓ பிரும்மபுத்திரரே! நீர் இந்த துவாரகைக்குள் சென்று, அந்த ராஜனிடம் நான் இவ்விடம் வந்திருப்பதாயும், பலராமா என்னும் பெயரை எடுத்துவிடச்சொன்னதாயும் சொல்லும். அதற்கு சம்மதமில்லாவிடில் என்னோடு யுத்தத்திற்கு வரும்படியாகவும் எச்சரித்துவிட்டு வாரும்" என்று சொல்லி நாரதரை அனுப்பினர்.

13. ஆர்யா.

𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌾𑌪𑌾𑌵𑍀𑌹𑍋𑌚𑌲𑌂 𑌆𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌣𑍂-
𑌣𑌿𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌶𑌤𑌸𑍇 । 𑌜𑌾𑌵𑌨𑌿 𑌵𑍃𑌷𑍍𑌣𑌿𑌸𑌭𑍇𑌶𑍀 𑌉𑌲-
𑌲𑍀𑌤𑌂 𑌕𑌪𑌿𑌨𑌿𑌦𑍇𑌶𑌸𑌾𑌂𑌗𑌤𑌸𑍇 ॥

காலக்ரமணு பாவீ ஹோசல ஆதாம்மணூநி நாசதஸே. ஜாவுனி வ்ருஷ்ணிஸபேஸீ முலலீதேம் கபிநிதேச சாங்கதஸே

கருத்து:—ஹனுமானல் அனுப்பப்பட்ட நாரதர் பலராமரின் தர்பார் வந்துசேர்ந்தார்- அவர் வந்த அவசரத்தைப்

பார்த்த பலராமர் "நாரதரே! எங்கிருந்து இவ்வளவு அவசரமாக வருகின்றீர்? என்ன விசேஷம்? என்று கேட்டார். அதற்கு நாரதர் "ஐயா பலராமசக்கிரவர்த்தியே! நான் வழக்கம்போல் உங்கள் பட்டிணத்திற்கு வந்துகொண்டிருந்தேன். உங்கள் பட்டிணத்திற்கு வெளியில் சமுத்திரக்கரையிலிருக்கும் தோப்பில் ஒரு பெரிய குரங்கு வந்திருக்கிறது. அதற்கு ஹனுமான் எனறு பெயராம். அது மனுஷ்யனைப்போல் பேசுகிறது. நான் வரும்போது அது என்னை கூப்பிட்டு 'ஓய் நாரதரே! இது யாருடைய பட்டணம்? என்று கேட்டது. நான் அதற்கு "இது பலராமசக்கிரவர்த்தியின் அரசாட்சி பட்டணம்" என்றேன். இதைக்கேட்டதும் அந்தக்குரங்கு மிகுந்த கோபம் கொண்டு "ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியைவிட இவன் பலவானுய்விடுவானு? இவன் பலராமா என்னும் பெயரை எடுத்துவிடுகிறுனு? அல்லது என்னேடு சண்டைக்கு வருகிறுனு? கேட்டுக்கொண்டுவாரும்" என்று சொல்லி அக்குரங்கு என்னை அனுப்பியிருக்கிறது. நான் அக்குரங்கினிடம் என்ன பதில் சொல்லுகிறது. அதை சீக்கிரம் சொல்லுங்கள்" என்றுர். அதைக்கேட்ட பலராமசக்கிரவர்த்தி, மிகுந்த கோபங்கொணடு "நாரதரே! அக்குரங்குதான் புத்தியில்லாமல் சொன்னுல் என் புஜபலபராக்கிரமத்தை அறிந்த நீர் அதை ஒரு பொருட்டாக எண்ணி என்னிடம் தைர்யமாக சொல்லலாமா? நன்றுய் சொன்னீர்." என்று சொன்னுர். அதைக்கேட்ட நாரதர் "ஐயா பலராமசக்கிரவர்த்தியே! அக்குரங்கு புத்தியில்லாததல்ல. அதை ஸ்மரிக்கிரவர்களுக்கே புத்தி, பலம், யசஸ், தைர்யம், முதலானவைகள் உண்டாய்விடுமே. அபபடியிருக்க அதை இழிவானதாகச்சொல்லலாமா? தவிற தங்களிடத்தில் அந்த சங்கதியைச் சொல்வதற்கு எனக்கு பயந்தான். இருந்தபோதிலும் அது சொல்லி அனுப்பினதற்கு ஏதாவது பதில் சொல்

தூங்கள். நான் அதை குரங்கினிடம் தெரிவித்துவிட்டுப் போகிறேன். எனக்கு நிரம்ப காரியம் இருப்பதால் சீக்கிரம் தெரிவிக்கவேண்டும்.” என்றார். அதைக்கேட்ட பலராமர், ஓய் நாரதரே! உமக்கு என் புஜபலபராக்கிரமம் தெரியாதா? ஒரு குரங்கிற்காக என்னுடைய பெயரை மாற்றிவைத்துக் கொண்டால் அது எனக்கு அவமானமல்லவா? இந்த விஷயத்தில் உமக்குத் தோன்றும் யோசனையைச் சொல்லும்” என்று கேட்டதற்கு நாரதர் பதில் சொல்ல ஆரம்பித்தார்:—

14. சுருட்டி—அடதாளம்.

బలరామమీకు - బలమెవరు బల్కు (బల) కలహముజేయుటకై - కోతియొకటివచ్చి. చలముతో నున్నది - చాలకోపముహెచ్చి - తోట లోపలదూరి - తుండతనముమీరి - ఆటపాటతో జేరి - ఆనందమైయున్నది (బల)

பலராமமீகு - பலமெவரு பல்கு (பல) கலஹமுஜேயுடகை - கோதி யொகடிவச்சி - சலமுதோ நன்னதி - சால கோபமுஹெச்சி - தோடலோபலதூரி - துண்டதனமுமீரி - ஆடபாடதோ ஜேரி - ஆனந்தமையுன்னதி (பல)

கருத்து:—“ஐயா பலராமசக்கிரவர்த்தியே! தங்களுக்குப்பெயரை மாற்றிக்கொள்வதிலிச்சையிராவிடில் அந்தக்குரங்கோடு யுத்தத்திற்குப் புறப்படவேண்டும். ஆனால் அந்தக் குரங்கை சாமான்யம் என்று எண்ணவேண்டாம். நூரு யோஜனை தூரம் அகலமுள்ள சமுத்திரத்தை ஒரேயடியில் தாண்டின குரங்காகும். அதற்கு இந்தப்பட்டணத்தில் இருக்கிற சைன்யங்கள் ஒரு லக்ஷ்யமல்ல. தங்களுக்கு பக்கபலம் அதிகமாயிருக்கவேண்டும். அப்படி தங்களுக்கு உதவிசெய்யக்கூடிய சைன்யங்கள் தயாரிலிருக்கின்றனவா? சொல்லும்.

தாங்கள் பலராம என்று பெயர் வைத்துக்கொண்டதில் மிகுந்த கோபங்கொண்டு தங்களுடன் சண்டை செய்வதற்காகவே அக்குரங்கு இங்குவந்து தங்களைக் கொஞ்சங்கூட லக்ஷ்யம் செய்யாமல் இப்புரியின் தோப்பில் புகுந்து மிகுந்த துஷ்டத்தனத்துடன் ஆடிப்பாடிக்கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு என்ன தோன்றுகிறதென்றால்:—வந்திருக்கும் குரங்கு மிகுந்த துஷ்டத்தனமுள்ளது. அத்துடன் நமக்கு ஏன் வீண் வம்பு. தாங்கள் தங்கள் பெயரை மாற்றிவைத்துக்கொண்டால் தானே ஓடிப்போய்விடுகிறது. பின்பு நாம் நிர்விசாரமாய் இருக்கலாம். இதுதான் எனக்குத் தோன்றின யோஜனை. பிறகு உங்கள் சித்தம்" என்று சொன்னார். அப்போது என்ன நடந்தது என்றால்:—

15. கேதாரம்—ஸாகி.

𑌨𑌾𑌰𑌦𑌮𑍁𑌨𑌿𑌵𑌚 - 𑌨𑌾𑌰𑌵𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌯 - 𑌸𑌾𑌰𑌸-
𑌨𑌯𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑌃 | 𑌵𑍀𑌰𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑍀 - 𑌹𑌲𑌧𑌰𑌃
𑌕𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍𑌵𑌨 - 𑌮𑌾𑌲𑌿𑌨𑌮𑍁𑌚𑍇 𑌵𑍇𑌗𑌾𑌤𑍍 ||

நாரதமுனிவச - நாரவமாச்ருத்ய - ஸாரஸநயனஸ்தத்ராகத:, வீரபராக்ரமீ - ஹலதர: கோபாத்வன - மாலினமுசே வேகாத்.

கருத்து:— நாரதமுனியின் வார்த்தையின் ஒலியைக் கேட்ட கிருஷ்ணபரமாத்மா அங்கு வந்தார். அப்போது தன்னை மிக்க வீரனாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிற பலராமர் கிருஷ்ணனிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

16. பந்துவராளி—அடதாளம்.

1. ஷிம்பிவா ரொவானுக்ருஷ்ண வாதருணி - ஐம்பி
கொத்திஜெஜவெயீ நாரதமுனி ||

2. ஊநிவயபூஙாவி நஜி நிஜஊஹா . ஊநவெநெ
நெருருதுஜொவஸஊஹா

3. வருஊதெலியகநெ கொதிவச்சி . கலுஹஊ.
ஜெஸெஜி கஜாவீசீ ॥

4. ஞுஂகநஜஹிஂஷி நதீவி நலெதா . ஸஂகலியாக-
நீவஜநிஜஹொளாதா ॥

5. கொதிதொ யஜஊநாககொாதகா . வ்யா
திசெவிவொந யிலுலொயிவகீத ॥

6. சதுரஂக வருஊதொநீ வதுவொயிசுஹ .
சைவபடுரா வடி ஜெசபூஊ;ரீராஊஹ ॥

விண்டிவா கோபாலகிருஷ்ணவர்த்தலனி - இண்டி கொ
ச்சி ஜெப்பேயி நாதமுனி .

முனிவர் யுடாடினதி நிஜமன்ன - முனுபேனே நேரு
குது மோஸமன்ன

பலமுலெலியகனே கோதிவச்சி - கலஹமுஜேசெதி கத்
தாசீசீ

லங்கனு தஹிஞ்சினதி வினலேதா - சங்கல்யாகநீவு ஜனி
ஜூடாதா

கோதிதோ யுத்தமு நாகு கொாதகா-க்யாதிசெடிபோனு
யிலலோயிகமீத

சதுரங்கபலமுதோநீ வந்துபோயி அன்ன - சைபட்டு
காபட்டி ஜேர்சு மீராமன்ன.

கருத்து:— 1. பலராமன், "ஏ கிருஷ்ணு! இந்த நா
தர் நம் தர்பார் வந்து சொன்னதைக் கேட்டாயா? 2. கிரு.
"அண்ணு! நாரதர் சொன்னது எனக்கு முன்னமேயே தெரி
யும். மோசம்." 3. பல.—"ஏ கிருஷ்ணு! என் பலமறியா

மல் குரங்கு வந்து சண்டைக்கு இழுக்கின்றதே. இது அசிங் கமல்லவா? 4. கிரு:- "இவர் லங்கையைக் கொளுத்தின தைத்தாங்கள் கேழ்விப்படவில்லையா! சங்கை இல்லாமல் ஒரு கைபார்க்கலாம்." 5. பல:- "கிருஷ்ணா! ஒரு குரங்கு டன் நான் சண்டை செய்தால் எனக்கது குறைவல்லவா? பூமியில் என் கியாதி கெட்டுப்போய்விடுமல்லவா? 6. கிரு:- "அண்ணா! சதுரங்கசைன்யங்களுடன் தாங்கள் போய் அக் குரங்கைக் கைபிடியாகப்பிடித்து இங்கு கொண்டுவந்து விடுங் கள்" என்றார். அதற்குமேல் பலராமன் என்ன செய்தாரென் றால்:—

17. ஓவி.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணவசநே ஹைகொநி . வதுரஂம ஸெநாஸஹ ஜாவநி । ஸ்ரீராமஓதஉ வ வா. ஹநீ - ஸகுாவஸாஂமஷெதா ॥

ஸ்ரீகிருஷ்ணவசநே ஐகொநி - சதுரங்கஸேனாஸஹஜா வூனி. ஸ்ரீராமதூதமுக பாஹநி - ஸத்வர ஸாங்கதோ.

கருத்து:—பலராமசக்கிரவர்த்தி கிருஷ்ணனுடைய வார் த்தையைக்கேட்டு, சதுரங்கஸைன்யங்களுடன் புறப்பட்டு, ஸ்ரீராமதூதனை ஹனுமானிருக்குமிடம் சென்று, ஆஞ்சனே யமூர்த்தியினிடம் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்:—

18. காம்போதி - பதம்—சாபு.

ஹநுவஷ்நஜெஶிரா - ஒரொமி உகடா (ஹநு)

1. வொநுமாநா . உநுராகநெ - குநமாஉநி . ஹநுவொநுந - விநுகொாமெகெ . யெநு வொவக - உநஉதிவாஜெதிவெ (ஒரொமி)

2. கொஂவஜெஜந - உஂசிதநஉ - யெஷுகநெ . வஂவஹஉஜெதா - வொஂசிதஹ - வஂஷிஜஷிதெ

- வஂசநலு யிக வெலுநா (ஓரோரி)

3. மெட்டிமாநினு - பைட்டிகட்டி - திட்டிகொட்டிதே - ரட்டுஜெயுட - கெட்டிவாரு - பூட்டிநாரு - அட்டிவாரிநி - ஜபுவாரா (ஓரோரி)

இந்துவச்சினதேமிரா - ஓரோரிமர்கடா (இந்து)

பொந்துகாநா - மூந்துராகநே - அந்தகாடனி - ஸந்து பொந்துன - விந்துகொராகை - யெந்துபோவக - மந்த மதிவாடைதிவே (ஓரோரி)

கொஞ்சமைன - மஞ்சிதனமு - யெஞ்சகனே - சஞ்சல மூதோ - பொஞ்சிதல - வஞ்சிஜபுசிதே - வஞ்சனலுயிக - செல்லுனு (ஓரோரி)

கெட்டிகானின்னு - பெட்டிகட்டி - திட்டிகொட்டிதே - ரட்டுஜேயுட - கெட்டிவாரு - புட்டிநாரு - அட்டிவாரினி - ஜபுரா (ஓரோ) .

கருத்து:—"ஏ குரங்கே! நீ இங்கு எதற்கு வந்தாய்? 1. அழகாக நீ என் முன்வாராமல் திருட்டுத்தனமாக சந்து பொந்துகளில் ஏன் நுழைந்துபோகிறுய்? உனக்கு புத்தி இருக்கிறதா இல்லையா? 2. ஏ குரங்கே! நீ கொஞ்சம்கூட என் நல்ல மாதிரியை எண்ணுமல், என்னை ஜெயித்துப்பெயர் வாங்கவேண்டுமென்ற சபலபுத்திகொண்டு, என்னை ஒளிந்து மிரட்டிஞல், உன் கபடம் என்னிடம் செல்லுமா? இதோ உன்னுடன் யுத்தம் செய்யவந்து நிற்கிறேன். உன் பாஹு பலத்தைக் காண்பிப்பாயாக. 3. ஏ குரங்கே! உன்னைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கட்டி, திட்டி, அடித்தால் உனக்கு உதவி செய்ய யாரிருக்கிறுர்கள். அவர்களை எனக்குக்காட்டு? என்ருர். இதற்குள் பலராமன் பின்னேடு வந்த ஸைனியங்கள் ஹனுமானிடம் வந்து என்ன செய்ததென்ருல்:—

19. ஓவி.

𑌯𑌾𑌦𑌵𑌦𑌳𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌿 𑌹𑌲𑌭𑍃𑌤𑌾 - 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌬𑌾-
𑌹𑍍𑌯𑍋𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾 । 𑌤𑌂 𑌵𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌵𑌰𑍀𑌤𑍋
𑌵𑌾𑌨𑌰 - 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌿𑌕𑍀𑌂 ॥

யாதவதளகேஷுனி ஹலதா - புரீ பாஹ்ஹோரநிகாலா சத்வா. தம்வவ்ருக்ஷவரீ தோ வானர - தேகிலாதுஷுனி ஸகளிகீம்.

கருத்து:—பலராமன் யாதவஸைன்யங்களுடன், பட்டணத்திற்கு வெளியில் வந்து மரத்தின்மேல் கொட்டம் அடித்துக்கொண்டு அலக்ஷ்யமாயிருக்கிற குரங்கின் நான்குபுரங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டபோது யாதவஸைன்யங்கள் ஹனுமான்மீது அஸ்திரசஸ்திரவர்ஷம் செய்ய ஆரம்பித்தன:—

20. திண்டி.

𑌉𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍀𑌰𑌤𑍇 𑌜𑍋𑌰 𑌜𑍋𑌰 - 𑌪𑌰𑌿𑌨𑌕𑍋-
𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑍁𑌟𑍇𑌂 𑌨𑌿𑌕𑍇𑌤𑍀𑌰 । 𑌵𑌜𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌮𑌾𑌰𑍁-
𑌤𑍀 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌂 - 𑌤𑍍𑌰𑍃𑌣 𑌐𑌸𑍇𑌂 𑌲𑌾𑌗𑌤𑍀
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌂 ॥

மன்மதாதி வீரதே தோர தோர - பரினகோணா த்யாபுடேம் நிகேதீர. வஜ்ரதேஹீ மாருதீ த்யாஸ அஸ்த்ரேம் - த்ருண ஐஸேம் லாகதி ஸர்வசஸ்த்ரேம்,

கருத்து:—பிரத்யும்னன் முதலான மஹாவீரர்கள் அளவற்ற அனேக அஸ்திர சஸ்திரங்களைத் தங்கள் வில்லில் தொடுத்து அந்த ஆஞ்சனேயமூர்த்தியின்பேரில் வர்ஷித்தார்கள். பிரம்மதேவனிடமிருந்து மிகுந்த வரம் பெற்றவாயும், வஜ்ரதேஹியாயுமுள்ள ஹனுமானுக்கு அவைகள், காற்றடித்து பரந்து அனேகம் துரும்புகள் மேலே விழுந்தால்போல இருந்தன. பிறகு ஹனுமான் என்ன செய்தாரென்றால்:—

21. திண்டி—வேறு.

வாஞ்ஞொரெம் ஹாரெசி - யாதவாஞெச - பா-
ங்துநியாம் ஸாகரீம் டாகிஸாசெ | உபடுநியாம்
டாகிதாம் ஸெலபாஹீ - பஹுந கேலெம் ஸெ
ந்யதெம் திஸாம் தாஹீ ||

புச்சதோரேம் பாரேசி யாதவாஞசே - பாங்துநியாம் - ஸாகரீம். டாகிஸாசே. உபடுநியாம் டாகிதாம் சைலபாஹீ - பஹுனகேலேம் ஸைன்யதேம் திசாம்தாஹீ.

கருத்து:—ஹனுமான் தன் புச்சமாகிற கயற்றினல் யாதவஸைன்யங்களைக் கட்டி ஸமுத்திரத்தில் உதரிவிட்டு, பாக்கியிருந்த ஸைன்யங்களின் மேல், காலினல் ஒரு மலையை உதைததுத் தள்ளினர். அதைக்கண்ட பாக்கி ஸைன்யங்கள் பயந்து, பத்துதிக்குகளிலும் ஓட்டம் பிடித்தன. (அவதாரிகை) பலராமசக்கிரவர்த்தியின் ஸங்கதி என்ன ஆயிற்றென்றல்:—

22. ஆர்யா.

படதாம் நிகடீம் பர்வத ராமம்மணெ வீரஹா அஸெ
குண்டா போலெ முனி ஹாத்யாசா ஸஹஜ உடாலா அஸெ
சி பதகுண்டா ||

படதாம் நிகடம் பர்வத ராமம் மணே வீரஹா அஸே குண்டா போலே முனி ஹாத்யாசா ஸஹஜ உடாலா அஸேசி பதகுண்டா.

கருத்து:—ஹனுமான் தன் காலினல் உதைத்துத் தள்ளின ஒரு பர்வதமானது, பலராமன் ஏறியிருந்த ரதத்தின் ஸமீபம் வந்தது. அதைக்கண்ட பலராமன் தன் ரதத்தை விட்டுக்கீழே குதித்துவிடவே, அப்பர்வதம் அவர் ஏறியிருந்த ரதத்தின்மேல் விழுந்து அதைச்சூர்ணம் செய்தது. அதைப்பார்த்த பலராமன் நடுநடுங்கி நாரதரைப்பார்த்து "நார

தரே! ஆஹா! இந்தக்குரங்கு பலே வீரன், பலே, குண்டன், இப்போதுதான் நீர் சொன்னது வாஸ்தவம் என்று தோன்றுகிறது" என்றார். அதைக்கேட்ட நாரதர் "ஐயா பலராமசக்கிரவர்த்தியே! இன்னம் இந்த ஹனுமான் உம்முடன் யுத்தம் செய்ய ஆரம்பிக்கவில்லையே! தான் பூமியிலிருந்து உயரக்கிளம்பும்போது, காலில் ஒட்டிக்கொண்டு இப்பர்வதம் இங்கே விழுந்திருக்கிறது. சற்று நில்லும். இவர் உம்மை என்ன செய்கிறார் பார்ப்போம்" என்றார். அதைக்கேட்ட பலராமன் "நாரதரே! இக்குரங்கின் காலில் ஒட்டிக்கொண்டிருந்த கல்லே இவ்வளவு பெரிதாயிருந்தால், இதோடு யுத்தம் புரிந்தால் எதைக்கொண்டுவருமோ! எனக்குப் பயமாயிருக்கிறது. என் பெயர் போனாலும் போகட்டும். இதோடு யுத்தம் புரிய என்னாலாகாது" என்று சொல்லி வேகவமாகப் புறப்பட்டு துவாரகைக்குள் புகுந்து கிருஷ்ணன் சமீபம்வந்துசேர்ந்தார். பிறகு என்ன ஏற்பட்டதென்றால்:—

23. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃

𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍌𑌹𑌿𑌣𑍇𑌯𑌸𑌮𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾-
𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑌤𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌤𑌭𑌿𑌯𑌾 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌿𑌤-
𑌵𑌤𑌃 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌨𑍍 । 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌃 𑌕𑌪-
𑌟𑌾𑌵𑌤𑌾𑌰𑌨𑌿𑌪𑍁𑌣𑌃 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌣𑌃 𑌤𑌾-
𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍈 𑌤𑌦𑌹𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌶𑌮𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍇
𑌤𑌦𑌾 𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 ॥

இத்தம் மாருதிரௌஹிணேயஸமரே வார்த்தமஜாங்க்ர்யுத்பதத் க்ராவோத்பாதபியா பலாயிதவத: ராமஸ்ய வார்தாம் விதன். ஸ்ரீக்ருஷ்ண: கபடாவதாரநிபுண: கர்வாந்தநிர்வாபண: தார்க்ஷ்யம் வை ததஹம்க்ருதிம் சமயிதும் ப்ரோசேததா மாதவ:.

கருத்து:--(இத்தம்.........மரே) இந்த மாதிரி ஹனுமானுடன் பலராமன் யுத்தம் பண்ணப்போன சமயத்தில் (வாதாத்மஜா.........விமுக) ஆஞ்ஜனேயன் உயரக்கிளம்பின போது விழுந்த கல்லானது விழுந்துவிடும் என்னும் பயத்தால் ஓடிவந்த பலராமசக்கிரவர்த்தியின் வார்த்தையை (அதாவது "ஏ கிருஷ்ணா! அந்த ஹனுமான் மகாபலிஷ்டன். பலராமா என்னும் என் பெயர் போனாலும் போகட்டும். எனக்கு அக்குரங்கைக் கண்டால் மிகுந்த பயம் உண்டாகிறது. வேறு யாரையாவது அதைத்துரத்தச் சொல்" என்கிற வார்த்தையை) அறிந்த (ஶ்ரீக்ருஷ்ண:.........வண:) பக்தர்களின் கர்வமாகிற அந்தகாரத்தை நிவர்த்திக்கிறவரும், கபடநாடகஸூத்ரதாரியாயுமுள்ள ஶ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவானவர் (தார்க்ஷ்யஸ்ய.........ராயவ:) கருடனுடைய அகங்காரத்தையும் போக்கடிக்க எண்ணங்கொண்டு கருடனைக் கூப்பிட்டு ஒரு வார்த்தை சொன்னார். என்ன சொன்னாரென்றால்:—

24. சந்தம்—ரூபகம்.

பங்கஜாஸனா - தேயவாம் ஹரீ - ஹோய-
ஸாங்கதா - தேஶிஶ்வவஸரீம் | புரீப்ரதேஶிம்பா
- ஶீக்ரஜாவனீ - வானராஸித்யா - ஶ்ரேணீம் வா-
ஹனீ ||

பங்கஜாசனா - தேதவாம் ஹரீ - ஹோயஸாங்கதா-தேசி அவசரீம். புரிப்ரதேசிம்பா - சீக்ரஜாவுனீ - வானராஸித்யா - ஆணீம் பாஹனீ.

கருத்து:—அந்த சமயத்தில் பக்ஷிராஜனைப் பார்த்து கிருஷ்ணபரமாத்மா "ஏ கருடா! நம்முடைய பட்டணத்திற்கு வெளியில் ஒரு குரங்கு வந்திருக்கிறதாம். அது ரொம்ப துஷ்டத்தனமுள்ளதாம். நீ அங்கேபோய் மெள்ள அதைப் பிடித்துக்கொண்டுவா!" என்றாக்ஞாபித்தார். (அவதாரிகை)

தன்னைவிட பலசாலியே கிடையாது. என்று மிகுந்த கர்வம் கொண்டிருக்கும் கருடன் பகவானுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு "பிரபோ! அவாளவாள் அந்தஸ்துக்குத் தக்கபடி அல்லவோ வேலை சொல்லவேண்டும். என் வீரபாராக்ரமாதிகள் உமக்குத் தெரிந்திருந்தும் இந்த மாதிரி என்னிடம் "ஒரு குரங்கைப் பிடித்துவா?" என்றுக்ஞாபிப்பது தங்களுக்கழகாகுமா? நான் எவ்வித பராக்கிரமமுடையவன் தெரியுமா? சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்" என்று தன் பராக்ரமத்தைத் தானே சொல்லிக்கொள்ள ஆரம்பித்தான்.

25. கட்கா—ஆதி.

𑌜𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌅𑌮𑌰𑌗𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 - 𑌆𑌨𑍀-
𑌤𑌘𑌟𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌪𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌂𑌵-
𑌵𑌾 - 𑌉𑌡𑍁𑌨 𑌭𑌾𑌨𑍁 𑌆𑌨𑍀𑌤𑌹𑌿𑌂𑌸𑌾 𑌶𑍁𑌂𑌶𑍁𑌭-
𑌳𑍇𑌨𑍍𑌦𑍋 - 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑌿𑌂𑌚𑌾 ॥

ஜிங்கூன ஸ்வர்கிம் அமரகணாந்தேம் - ஆணீனகட பியூஷாசா ப்ரதாபபாஹோ - யாபங்காசா - உடுன பாணு - ஆணி நபிஞ்சா - சும்சுபளேந்தோ - மஹீதளிஞ்சா (ஜி)

கருத்து:—நான் ஸ்வர்க்கலோகத்திலுள்ள தேவதைகளை ஜயித்து, அமிருதகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு பாணம் எவ்வளவு வேகமாக வருமோ அவ்வளவு வேகமாய் வருகிறேன். என் பராக்ரமத்தைப் பார்க்கிறீர்கள். இன்னம் என்னென்ன காரியங்கள் செய்வேனென்றால், சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

26. 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌹𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌸𑌾𑌗𑌰𑌸𑌲𑌿𑌲𑌂 𑌨𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯
𑌶𑍈𑌲𑌤𑌤𑌿𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌾𑌮𑌿 । 𑌉𑌤𑍍𑌪𑍍𑌲𑍁𑌤𑍍𑌯 𑌚𑌣𑍍𑌡-
𑌕𑌿𑌰𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁 𑌵𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌕𑍀𑌨𑌾𑌶𑌵𑌾𑌸𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌮𑍁
𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌮𑌿 ॥

பாதாளத: கிமு ஸுதாரஸமானயாமி. நிஷ்பீட்ய சந்ரமமிருதம் கிமு வா ஹராமி. உதயத்ப்ரசண்டகிரணம் கிமு வாரயாமி கீநாசபாசமனிசம் கிமு சூர்ணயாமி.

கருத்து:—"பிரபோ வாஸுதேவா! துவாரகாபுரியிலுள்ள ஜனங்களை அஜராமராளாகச் செய்வதற்கு, பாதாளலோகத்தில் நாகராஜன் வசத்திலிருக்கும் அமிருதத்தைக்கொண்டு வரவேண்டுமானுல் இப்பொழுதே கொண்டுவருகிறேன். சந்திரனைப்பிழிந்து புதிதான அமிருதம் கொண்டுவரச்சொன்னுல் இப்பொழுதே கொண்டுவருகிறேன். ஸுர்யன் உதயமாகாமலிருக்கும்படி செய்யச்சொன்னுல் அவ்விதம் செய்கிறேன். அல்லது யமபாசத்தை சூர்ணம் செய்துவிடச்சொன்னுலும் அவ்விதம் செய்கிறேன். இவைகளை எல்லாம் செய்யக்கூடிய என்னைப்பார்த்து "ஒரு குரங்கைப் பிடித்துக்கொண்டுவா? என்று இவ்வளவு தாழ்வான வேலையைச்செய்ய ஆக்ஞாபிக்கலாமா" என்றுன். (வசனம்) அதைக்கேட்ட கிருஷ்ணபரமாத்மா "அப்பா கருடா! நான் உனக்கு இனி இந்த மாதிரி தாழ்வான வேலையைத் தருவதில்லை. ஆனுல் இது எனக்குத் தாழ்வானதாகத் தோன்றவில்லை. வந்திருக்கும் குரங்கின் பாராக்கிரமத்தை என் அண்ணுவின் மூலம் கேழ்விப்பட்டேன். எனக்கே மிகுந்த பயம உண்டாகிறது. துவாரகையிலுள்ள ஜனங்கள் பயப்படுகிறுர்கள். ஆகையால் மிகுந்த பலசாலியான உனக்கு இக்குரங்கு எம்மாத்திரம், என்று நினைத்துச் சொன்னேன். அந்தக்குரங்கைப் பிடிக்கமுடியுமானுல் பிடித்துக்கொண்டுவா. இல்லாவிட்டால் அதை துவாரகையின் எல்லைக்கு வெளியில் துரத்திவிட்டுவா" என்றுர். அதைக் கேட்ட கருடன் "இதோ பாருங்கள் அந்தக்குரங்கைக் கட்டி இழுத்துக்கொண்டு வருகிறேன்" என்று சொல்லி புறப்பட்டு என்ன செய்தாரென்றுல்:—

27. ஸாகி - பியாக்—ஆதி.

[illegible]

படேகுாதஸே - கருானிகாலா - ரூடாஹோகாமன்மோ.
கபிகே ஆகே - ஜாகாஹேதப - கர்வபரே ஸபதன்மோ.

கருத்து:—கருடன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு, இரக்கைகளை உதரிக்கொண்டு, ஆஞ்சனேயமூர்த்தியின் இருப்பிடம் வந்துசேர்ந்து மிகுந்த கர்வத்தோடு, மாருதியிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆரம்பித்தார். என்ன சொன்னரென்றால்:—

28. ஶ்லோக:

[illegible]

அரே மர்கடா ஸாண்டுநீ ஸர்வசேஷ்டா - உடே ஸத்வரீம் சாலஹீந கனிஷ்டா. அஸேம் ஜகதாம் சேஷாபுனீ சீசராண - மூகீம் சடகண ஹாணிதைம் தோராஜாண.

கருத்து:—"ஏ குரங்கே! ஏ துஷ்டக்குரங்கே! ஏ ஹீன ஜாதியில் பிறந்த அல்பக்குரங்கே சீக்கிரம் இந்த இடத்தை விட்டு எழுந்திருந்துபோ" என்று சொன்ன கருடன் வார்த்தையைக்கேட்டு ஹனுமான் கோபங்கொண்டவராய் காது கேட்காதவர்போல் அபிநயித்து கருடனை சமீபத்தில் வரவழைத்து என்ன செய்தாரென்றால்:—

29. ஆர்யா.

[illegible]

வஉ௵ந தஙஹஙஜா | வாஹஙஜா ௱ஙதவி உமஉஙத ஙஙத யெவாநீ ஹஹெ வஙஜா ||

சடகண வதநீம் பஸநாம் படபட ருதிராவமுர தடப டலா, சரபடலா ரடதசி மகஉடத ஜடத யேவுனீ ஸபே படலா.

கருத்து:—அந்த மாதிரி அலக்ஷ்யமான வார்த்தையைச் சொன்ன கருடனுடைய கன்னத்தில் ஹனுமான் சடேரென்று ஒரு அறை கொடுத்தார். அந்த அறை விழுந்த உடனே, கருடனுக்கு பொறிகலங்கி தலைசுற்றி சுழண்டு மளமளவென்று இரத்தம் வாயினலும் மூக்கினலும் கக்கிக்கொண்டு, தடபுடல்பட்டு, திடீரென்று கீழே விழுந்து இரக்கை உதிர்ந்து ரொம்ப நாழிகை கழித்து எழுந்திருந்து, தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டு, கிருஷ்ணபரமாத்மாவின் சபைக்கு வந்துசேர்ந்து கதறினன்.

30. கேகாவளி—ஆதி.

வமாயிவவவொ நிஶ உ ஹநாஉா - நதீவ காவிதஸ்தாஙதஉம் | சுவஸ்ரக்ஷுரிவஹநு ஸவாவி மாவொ உாாரிஉமஉ மாணஉய ஹி ||

ககாதிபவசோ நிசம்ய ஹநுமா - னதீவ குபிதஸ்ததாடதமாம். அஸ்ருக்பரிவஹன் ஸசாபி கருடோ முராரிமகமத் சரண்யமத ஹி.

கருத்து:—எப்போது கருடன் வார்த்தையைக்கேட்டு, ஹனுமான், ரொம்ப கோபத்துடன் அடித்தாரோ, அப்போது, கருடன் இரத்தத்தை கக்கிக்கொண்டு, ஸர்வலோக சரண்யனை, வாசுதேவன் சபையில் வந்து விழுந்து, பகவானை சரணமடைந்து, ஸ்தோத்திரம் பண்ண ஆரம்பித்தான். (வசனம்) இவ்விதம் சரணகதி அடைந்து பிரார்த்திக்கிற கருடனை கொஞ்சங்கூட கர்வமில்லாதவனைச் செய்ய

வேணுமென்று எண்ணங்கொண்டு, மறுபடியும் அவனைப் பார்த்து தனக்கு அங்கு நடந்த சங்கதி ஒன்றுந்தெரியாதவர் போல் மறுபடியும் ஒரு வார்த்தை கேட்கிறார்:—

31. விருத்தம்.

சுவர்கலோகத்திலுள்ள சுதையை நான் கிரகிப்பேனென்றும்
அர்க்கனைக் கொண்டுவந்து அரண்மனே சேர்ப்பேனென்றும்
தர்க்கமாய்ப் பேசிப்போன தாண்டின தீரா கருடா
மர்க்கடம் எங்கே என்று மாதவன் கேழ்க்கலுற்றான்.

வசனம்:—இவ்விதம் கிருஷ்ணபரமாத்மா கேட்டவுடனே, கருடன் பயந்து, வெட்கத்தால் தலேகுனிந்து, "ஓஹோ! நான் பூர்வம் பகவானிடம் ரொம்ப கர்வத்துடன் அநேக வார்த்தை பேசினேன். அதனால் இந்த மாதிரி கன்னத்தில் அறைவிழுந்தது. இனி அந்த கர்வத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்று தீர்மானித்து, பகவான் கால்களில் விழுந்து, மறுபடியும் கருடன் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறான்.

32. அஞ்சனகீதம்—ஆதி.

நயநீம் ஸ்ரவதீ அச்ருதாரா - ஹமணெ தாரா- ஹீ ஜகதுத்தாரா | மம அந்யாய போடீம் உதாரா- காஙீம் கருணாப்தெ ||

நயநீம் ஸ்ரவதி அச்ருதாரா - ஹ்மனே தாராஹீ ஜகதுத் தாரா. மம அந்யாயா போடீம் உதாரா-காலீம் கருணப்தே.

கருத்து:—கருடன் பகவான் சரணங்களில் விழுந்து கண்களில் ஜலம் பெருக "ஹே ஜகதுத்தாரா! ஹே கருணைபதே! ஹே வாஸுதேவா! அந்த ஹனுமான் மஹாவீரன் அவர் என்னுடைய கன்னத்தில் கொடுத்த ஒரே அறையால் என் பாதி உயிர் போய்விட்டது. எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது. தாங்கள் தான் என்னை ரக்ஷிக்கவேண்டும், ஏ பிரபோ!

முன்பு நான் தங்களிடம் கர்வமான வார்த்தை சொன்னேன். அதற்குத்தக்க சிக்ஷையை இப்போது அடைந்தேன். எனக்குப் புத்தி வந்தது. இனி தங்களிடம் அவ்விதம் பேசுவதில்லை" என்றார். அதைக்கேட்ட பகவான் "சரி கருடன் கர்வபங்கமாயிற்று. இனி ஸத்யபாமையின் கர்வபங்கம் செய்ய வேண்டுமென்றெண்ணி மறுபடி கருடனைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆரம்பித்தார்:—

33. ஸாகி—ஆதி.

వక్షిరాడ్విధి వంకజాక్షుడు . వక్కకు
రమణి విలసి | వక్షముతో సీతా . వతివిలు
శోణి - వవనసుతు నిందుజేచు ||

பக்ஷிராடவிதி - பங்கஜாக்ஷுடு - பக்கரு ரம்மணி பிலசி.
பக்ஷமுதோ ஸீதா-பதிபிலுசோணி-பவனஸுதுநிந்துஜேசு.

கருத்து:—கருடன் சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டு பகவான் "அப்பா கருடா! நீ அந்த ஹனுமானைப்பார்த்து "அரே மர்கடா!" என்று கூப்பிடலாமா? அது பிசகல்லவா? நீ அப்படி கூப்பிட்டதாலல்லவோ கோபங்கொண்டுன்னை அறைந்தார். மறுபடியும் அங்கு சென்று "ஐயா, ஸ்ரீராமபக்தசிகாமணியே! தங்களை ஸீதாபதியான ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி அழைத்துக்கொண்டுவரச் சொன்னார் என்று சொல். அவர் உடனே இங்கு வந்துவிடுவார்" என்று சொன்னார். அதைக்கேட்ட கருடன் நடுநடுங்கி பகவானிடம் சொல்லுகிறார்:—

34, ஆஹிரி—சாபு.

என்னலோகாதய்யனே - மெய்யனே (எ) பன்னகசாயி
உம்பாதசாக்ஷியாக (எ) வானரன் பலமதை யானறிந்தேன் -
தானவனே தேவ - சித்தகந்தர்வனே (எ)

வசனம்:—என்று தெரிவித்து மறுபடியும் பிரார்த்திக்கிறார்.

35. ஶ்லோகம்:

ஶ்ரீவாஸுதேவ வநஜாக்ஷ விபோ முராரே த்வ-
த்பாதபத்மகமலம் ஶரணம் கதோஸ்மி । வாதாத்மஜே
ஹமருதம் யதி வக்ஷி தேவ மாம் தாடயேத்புந-
ரஹோ ஹநுமாந் க்ருபாளோ ॥

ஸ்ரீவாஸுதேவ வனஜாக்ஷ விபோ முராரே த்வத்பாத பத்மகமலம் சரணம் கதோஸ்மி, வாதாத்மஜேஹமருதம் யதி வச்மி தேவ மாம் தாடயேத் புனரஹோ ஹனுமான் க்ருபாளோ.

கருத்து:—ஏ ஸ்ரீவாஸுதேவா! வனஜாக்ஷ! விபோ! முராரே! கிருபாளோ! நான் தங்கள் திருவடியை சரணமடைந்தேன். தாங்கள் என்னை இந்த மாதிரி சிக்ஷை அடைவதற்கு அனுப்பக்கூடாது. தாங்கள் இப்போது ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தியாக விளங்குகின்றீர்கள். நான் ஹனுமானிடம் சென்று "ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தி கூப்பிடுகிறாரென்று" பொய் சொல்லி அழைத்துவந்தால் அவர் தங்களை இவ்விதம் கண்டு பொய்சொன்ன என்னை என்ன செய்வாரோ! மற்றொரு கன்னத்திலும் அறைந்துவிடுவாரே! பிரபோ! வேறு யாரையாவது போய் அழைத்துக்கொண்டுவரச் சொல்லுங்கள். எனக்கு அவரை நினைத்துக்கொண்டாலே பயமாயிருக்கிறது" என்று சொல்லி பகவானிடம் பிரார்த்தித்தார். (அவதாரிகை) அதைக்கேட்ட வாஸுதேவன் கருடனைப் பார்த்து என்ன சொன்னாரென்றால்.—

36. பஞ்சசாமரம்—ரூபகம்.

க்ருஷ்ண ஜிஹ்ம தயாஸ ராஜஸாஹதோ
ஸிதேஶஸம்ஸ்துதாம் க்ஷமாவி ஹீத்ரிதஶஜநாமிம் தே

நமஸே | க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண ஹேம் ஸுவர்ண பீதபீத ஜாநகீ ஹ்ருதயஸாங்கதா உபாதைஸெஞ்ச தாராஹரீ ||

கிருஷ்ணஜிம்மணே தயாஸராம பாஹதோ அஸே போலதாம் கதாபிபீதி தூஜலாகீம் தேனஸே! கிருஷ்ண ஆக்ர ஹேம் ஸுபர்ண பீதபீத ஜாநகீ - ஹேரயஸாங்கதா உபா தைஸேஞ்ச தாராஹரீ!!

கருத்து:—இவ்விதம் பிரார்த்தித்த வைநதேயனைப்பார்த்து "ஏ கருடா! நீ பயப்படவேண்டாம். ஸ்ரீராமர் கூப்பிடுகிறாரென்று சொல்லி ஆஞ்ஜனேயமூர்த்தியை இங்கே அழைத்துக்கொண்டுவா. நான் அதற்குள் ராமபட்டாபிஷேக அவசரத்துடன் இவ்விடத்தில் தயாராயிருக்கிறேன்" என்றார். அதன்மேல் கருடன் கொஞ்சம் தைரியங்கொண்டு, ஹனுமானிருக்குமிடத்திற்குப் புறப்பட்டு, வெகு தூரத்திலிருந்துகொண்டே, மாருதியிடம் ஒரு வார்த்தை சொல்லலானார்.—

37. சந்தம்—ரூபகம்.

ராமபாஹதோ - கபிவராதுலா . போலுநீ அஸேம் சீக்ரநிஸடலா - ராமநாமதேம் - ஜகதாம் க்ஷணீம் . ஸ்கந்தீம் கேவுநீ த்யாகமேச்வரா . தாகவிம்மணே ஜானகீவரா ||

ராமபாஹதோ - கபிவராதுலா - போலுனீ அஸேம் சீக்ரநிஸடலா - ராமநாமதேம் - ஜகதாம் க்ஷணீம் - ஸ்கந்தீம் கேவுநீ - த்யாகமேச்வரா - தாகவிம்மணே - ஜானகிவரா.

கருத்து:—"ஐயா ஹனுமானே! தங்களை ஸ்ரீராமசந்திர மூர்த்தி அழைத்துக்கொண்டுவரச் சொன்னார். சீக்கிரம் புறப்பட்டுப்போகலாம்" என்ற கருடனின் வார்த்தையைக்கேட்ட

ஹனுமான் சந்தோஷங்கொண்டு, கருடனைத்தோளில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு, ஜானகிபதியின் தரிசனத்திற்காக புறப் பட்டுவந்தார். அப்போது கருடன் பகவானை நினைத்து "பிர போ! வாஸுதேவ! தாங்கள் என்னிடம் சொன்னபடி ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியாக இருந்து என்னை இந்த ஹனுமாரிட மிருந்து காப்பாற்றவேண்டும். இல்லாவிடில் இவர் என்னை இலேசில் விடமாட்டார்." என்று பகவானை பிரார்த்திக்கி றார்:—

38. இராகம் - ஸ்ரீரஞ்சனி—ஆதி.

ப்ரோசே வாரெவரே - ரகுபதி (ப்ரோ) நினுவினா - ஸ்ரீராமா

நெனருன - ஸகலலோகநாயக - நாவா நீஸரி (ப்ரோ)

தேவேந்த்ராதுலு மெச்சுடகு லங்கதயதோ தானமொ ஸங்கி ஸதா (ப்ரோ) வாலிநொக்ககோலனேஸி ரவி - பாலு னி ராஜுக காவிஞ்சி ஜூசி (ப்ரோ) முனிஜனம்பு ஜூட வெண்ட சனிகல - மாரீசாதுல ஹதம்பு ஜேஸி (ப்ரோ) பவாப்தி தருணோபாயமு நேரனி - த்யாகராஜுநி காம்பிடி (ப்ரோ)

கருத்து:—ஹே ரகுவா! தங்களைத்தவிர்த்து என்னை ரக்ஷிப்பவர் யார்? ஏ ராம என் ஸ்திதியைத் தெரிந்து இரக்கப் பட்டு ரக்ஷிப்பவர் யார்? இந்திராதிகள் மெச்சுக்கொள்ளும்படி விபீஷணாழ்வானுக்கு தயவுடன் இலங்காபுரியைக் கொடுத்தீ ரல்லவா? வாலியை வதித்து ஸுக்ரீவனை அரசனாகச் செய்ய வில்லையா! ரிஷிகள் பார்க்கும்படி மாரீசன் முதலானவர்களை வதித்து ரக்ஷித்திர்! (பவஸாகரத்தைத் தாண்டும் வழியறி யாத தியாகராஜனைக் கைபிடித்து ரக்ஷிக்க தங்களைவிட வேறு யாரிருக்கிறார்கள்) என்று கருடன் ஸ்தோத்திரம் செய்து கொண்டு வரும்போது அதற்குள் துவாரகையில் கிருஷ்ண பரமாத்மா என்ன செய்தாரென்றால்;—

39. ஓவி.

ஐகமெ கூஷ்ணோ ரோயாரவிஜீ - ஆாரகாவுரீ தெ அயொயூாகெஜீ ஆணியாதவ வீரஸகஜீ - ரீஸவாநராதிகதெமெ - பலிஹஜு ஸாஜா ஐக்ஷ- ண - ஸஂவசக்ரெ ஹரதஶத்ருக்ஷ ஸயெம் ராம- சஂதஜெஹாஉநீ ஆவண - ஸிஹாஸநீம் ஆரூ- ஊரா ‖

இகடே க்ருஷ்ணோம் மாயாரசிலீ - த்வாரகாபுரீ தே அயோத்யாகேலீ - ஆணியாதவ வீரஸகளீ - ரீஸவாநராதிகதேலே - பளிபத்ர ஜாலா லக்ஷ்மண -சங்கசக்ரதே பாதசத்ருக்ன - ஸ்வயேம் ராமசந்திர ஹோஉநீ ஆபண - ஸிம்மாஸனீம் ஆரூடலா.

கருத்து:—துவாரகாபுரியில் கிருஷ்ணபரமாத்மா, தன் மாயையால் துவாரகையை அயோத்யையாகவும், யாதவர்களை, ரிஷிகள், வானரர்கள் இவர்களாகவும் பலராமனை லக்ஷ்மணனாகவும், சங்கசக்ரங்களை பரதசத்ருக்னர்களாகவும், தான் ஸ்ரீராமமூர்த்தியாகவும் ரூபம் தரித்து, நாரதரிடம் ஒரு வார்த்தை சொன்னார்:—

40. ஶ்லோகஃ:

ஸூஹ்ந விதெஹதநயா மயூநாநயெநாம் ஹா- மாமிதி வுவதி வூதமஂபுஜாக்ஷ । ஹாமாமு- வெது மூநிரஸூதவாசமூசெ தெவீ ச ஹூஷ ணசயெஃ ஸமலஂ சகார ‖

ப்ரஹ்மன் விதேஹதநயாமதுநாநயைநாம் பாமாமிதி ப்ரவததி த்ருதமம்புஜாக்ஷ. பாமாமுபேத்ய முநிரச்யுதவாசமூசே தேவீ ச பூஷணசயைஸ்வமலம் சகார.

கருத்து:—"நாரதரே! சத்யபாமையை ஸீதையினுரு வங்கொண்டு வரச்சொல்லும்" என்றார். நாரதர் அவ்விதம் பாமையிடம் தெரிவிக்க அவள் "இதோ வந்துவிட்டேன்" என்று சொல்லி அலங்காரம் செய்துகொள்ள ஆரம்பித்தாள்.

41. திண்டி

நவகேஶவயவுஙு அலங்காஶ ஸஶோஜிகா. ஞூாஜஞ் நஹேஸவாஶ | நடோநீயாம தாடாங்க ஸஹெ ஆஞ்-க்ருஷ்ண ஷொஶெ ஜாநகீ நஹெ ஸாஞ்॥

நகசேசபர்யந்த அலங்கார - அமோலிகால்யா இலீ ன ஸேபார. நடோநீயாம் தாடாங்தஸபே ஆலீ - க்ருஷ் ணபோலே ஜானகி நஹேஜாலீ.

கருத்து:—ஸத்யபாமை விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களை நகசிகை வரையில் போட்டு அலங்கரித்துக்கொண்டு ஸபை க்கு குலுங்கி நடந்துவந்தாள். நாரதரும் அந்த சமயத்தில் தன் வீணையை மீட்டிக்கொண்டு, மிருதங்கதாளத்தோடு, ஒரு பதம் பாடினார். அப்போது பகவான் "ஓய் நாரதரே! இந்த நர்த்தகியை எங்கு தயார் பண்ணினீர்? பேஷ்! பேஷ்! நன்றாயிருக்கிறது. போகச் சொல்லும். ஸீதையைப்போல் வரச்சொல்லும்" என்றார்.

வசனம்:—அதனால் ஸத்யபாமை மிகுந்த வெட்கப் பட்டு தனதந்தப்புரம் சென்று மறுபடி அங்கு வந்த நாரத ரிடம் ஸீதை எவ்விதமிருப்பாள்" என்று கேட்டாள். அதைக்கேட்ட நாரதர் அம்மா பாமே! அந்த ஸீதை அ சோகவனத்தில் அழுக்கடைந்த ஆடை தரித்து, ஆபரணங் களன்னியில் தலை பின்னலன்னியில் சதா ஸ்ரீராமவிரகத் தால் கண்ஜலம் பெருகி முகத்தில் கண்மை கரைந்து, அத னால் முகம் கருத்து ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியினிடம் வந்த தாகக்கேழ்வி" என்றார். அதைக்கேட்டு சத்தியபாமை,

அதனை நிஜம் என்று நம்பி, அவ்விதமே வேஷம் தரித்துக் கொள்ள ஆரம்பித்தாள்.

42. ஸாகி—ஆதி.

வநிதகுவெஷமுவிம்தகாவெஶீ - முநிமாரி-
வலெந முதமுதொ ஜெஶி । ஜநிஶ்ரீக்ருஷ்ணுநி
ஸஹலொகமுஶி - ஜவமுககூர்ணெது தலசி ॥

வநிதகுவேஷமு விந்தகாவேசி - முநிமாரிவலனே முத முதோ ஜேசி. ஜனிக்ருஷ்ணுதி ஸபலோகலசி - ஜவமுககூர் சுண்டென் தலசி.

கருத்து:— நாரத மகரிஷியானவர் சத்தியபாமையை இவ்விதம் விகாரமாக அலங்கரித்துக்கொள்ளச் செய்து, தான் முன்னதாக சபைக்குப்போய் உட்கார்ந்திருந்தார். அப்போது சத்தியபாமை (மாரியம்மைக்காரியைப்போல்) வேஷங்கொண்டு சபைக்கு வந்தாள். அப்பொழுது நாரதர் (டக்கை என்னும்) உடுக்குவாத்தியத்தைத் தட்டிக் கொண்டு பாட ஆரம்பித்தார். அப்போது என்ன நடந்த தென்றால்:—

43. விருத்தம்.

வேஷமதைப் பார்த்து விந்தைபோ வென்று
சேஷசயனனும் சீ! சீ! யென்று
ரோஷமுடன் நீ இராட்சஸி தானென்று
தோஷமதை யுரைத்தாரவரன்று.

வசனம்:—இவ்விதம் அப்பெரும் சபையில் சத்திய பாமையைப் பார்த்து கிருஷ்ணன் சொன்ன உடனே, அவள் மிகுந்த அவமானமடைந்து "ஓஹோ! நாம் பூர்வத் தில் மிகுந்த ரூபவதி என்று கர்வப்பட்டோமல்லவா! அத னால் இந்த அவமானம் வந்தது" என்று எண்ணி தனது

கர்வத்தை விட்டு தனது அந்தப்புரம் போய்ச் சேர்ந்தாள். பின்பு பகவான் என்ன செய்தாரென்றால்:—

44. ஓவி.

ருக்மிணீம் தேஹ்வாபயாஸீதா ஹரிர்நேம தேமா ஆக்ஞாபிதா தத்வதா | அஞ்சலஸாரஸாவனீ ஜநகஸுதா - ஹோவனீ பைஸஸீ வாமாங்கீ ||

ருக்மிணீம் தேஹ்வாபயா ஸீதா ஹரிர்நேம் தேமா ஆக்ஞாபிதா தத்வதா. அஞ்சல ஸாரஸாவனீ ஜநகஸுதா ஹோவனீ பைஸஸீ வாமாங்கீ.

கருத்து:—ஹே நாரதரே! ருக்மணியின் அந்தப்புரம் சென்று சீதையாக வரச்சொல்லும்" என்றார். நாரதரும் அவ்விதமே ருக்மிணியிடம் சென்று தெரியப்படுத்தினார். ருக்மிணி பூர்வம் சீதையாக யிருந்தவளாதலால் நாரதருடைய வார்த்தையைக் கேட்டு பகவான் சமீபம் வந்து, அவருடைய சரணகமலங்களில் பணிந்து "நான் ஸீதையாக ஆகவேண்டும்" என்று நினைத்தாள். தக்ஷணமே அவள் ஸீதாதேவியி னுருவாய்ந்தவளாகி, மிகுந்த வணக்கத்துடன் பகவானை நமஸ்கரித்து அவரனுமதியின்பேரில் அவரிடது பக்கத்திலுட்கார்ந்தாள். (அவதாரிகை) அந்த சமயத்தில் பக்ஷிராஜனை கருடனைத் தோளில் தூக்கிக்கொண்டு ஆஞ்சனேயமூர்த்தி அங்கு வந்து, கருடனைக் கீழே இறக்கி, பட்டாபிஷேககோலத்திலமைந்த ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியை தரிசனம் பண்ணினார். அப்போது பகவான் எப்படி விளங்கினாரென்றால்:—

45. திண்டி.

ஸிம்ஹாஸநீம் ஸோஹனா ராஜராணா. ஸவ்ய-
ஹாதீம் ஸஷாகிதி உஹாஜாணா | வாம ஹாதீம் விரு

ஸஜ்ஞீ ஸீதா பாயீ - பாத ஆணீ ஶத்ருக்நதோ-
ஹிம் பாஹிம் ||

ஸிம்மாஸனீம் சோபலா ராமாராணா - ஸவ்யபாகீம்
ஸௌமித்ரி உபாஜாணு. வாம அங்கிம் ஸில்ஸலீ ஸீதாபாயீ-
பாத ஆணீ சத்ருக்ன தோஹிம் பாஹீம்.

கருத்து:—கிருஷ்ணபரமாத்மா ஸிம்மாஸனத்தின் நடு
வில் ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியாகவும், இடதுபக்கத்தில் பல
ராமன் லட்சுமணனாகவும் ருக்மிணீதேவி ஸீதாபிராட்டியாக
வும், இரண்டு பக்கங்களிலும் சங்குசக்ரங்கள் பரதசத்ருக்
னர்களாகவும் உட்கார்ந்து விளங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள்.
அந்த ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியைக் கண்டு தரிசித்து ஹனு
மான் ஸ்துதித்தார்.

குறிப்பு:—இந்த இடத்தில் ஸ்தோத்திரப்பாடல்கள்
அநேகம் பாடலாம்.

46. அஞ்சனகீதம்—ஆதி.

• புநரபி பாஹே - ராமமுகாந்தே - தம்வ.
தோதேகே ஸ்ரீக்ருஷ்ணதேம் - மாயா நேஸீ ஸர்வ-
லயாதேம் - க்ஷணமாத்ரேம் ஹரிநீம் - கபீந்த்ரதே
ஹாம் விஸ்மிதஜாலா - க்ருஷ்ணம் கதிலேம் - ப்ரீதீம்
த்யாலா - பூர்விலவசநேம் தர்சநதுஜலா-
திலேம் ராமரூபேம் ||

புனரபி பாஹே - ராமமுகாந்தே - தம்வதோதேகே
ஸ்ரீகிருஷ்ணதேம் - மாயாநேஸீ ஸர்வலயாதேம் - க்ஷண
மாத்ரேம் ஹரிநீம் - கபீந்த்ரதேவ்ஹாம் விஸ்தமிதஜாலா -
க்ருஷ்ணேம் கதிலேம் - ப்ரீதீம் த்யாலா - பூர்விலவசனேம்
- தர்சன துஜலா - திலேம் ராமரூபேம்.

கருத்து:—ஹனுமான் பகவானை ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியாக தரிசனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, பகவான் அவ்வாயுநந்தனனுக்கு அபேதபுத்தியைக் கொடுக்க எண்ணம் கொண்டு தான் கிருஷ்ணனாக மாறினார். உடனே அந்த ஸ்வரூபத்தை மறைத்து லக்ஷ்மீநாராயணனாக மாறினார். அந்த ஆச்சரியத்தைக்கண்ட ஆஞ்சநேயமூர்த்தி சந்தோஷத்தால் கூத்தாடினார். அப்போது பகவான் ஆஞ்சநேயனைப் பார்த்து" ஆஞ்சநேயா! முன் த்ரேதாயுகத்தில் ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியான என்னிடத்தில், துவாபரயுகத்திலும் உனக்குப்பட்டாபிஷேக தர்சனம் தரவேண்டுமென்று நீ கேட்டுக்கொண்டபடி இந்த தரிசனம் தந்தேன். அபேத புத்தி உண்டாகும் பொருட்டு ஸ்ரீராம, கிருஷ்ண, நாராயண ஸ்வரூபத்தையும் காண்பித்தேன்" என்றார். அப்போது ஆஞ்சநேயமூர்த்தி, ஒரே மூர்த்தியான பகவான், கிருஷ்ணனாகவும் ராமனாகவும் தரிசனம் கொடுத்ததால், ஒரே சுலோகத்தால் ராமகிருஷ்ணனை ஸ்துதிக்கிறார்:—

47. ஶ்லோக:

𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌤𑌨𑌾𑌮𑌾𑌰𑌣𑌲𑌬𑍍𑌧𑌹𑌰𑍍𑌷𑌃 𑌕𑌾𑌕𑍋𑌦𑌰𑍋
𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌦𑌰𑍍𑌪𑌃 𑌯𑌶𑍋𑌦𑌯𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿-
𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌯𑌦𑍂𑌨𑌾𑌮𑌤𑌵𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

ய: பூதனுமாரணலப்தஹர்ஷ: காகோதரோ யேந விநீததர்ப:. யசோதயாலங்க்ருதமூர்திரவ்யாந்நாதோ யதுநாமதவா ரக்ஷணம்.

கருத்து:—"(ய:) எந்த ராமபிரான் (பூதநாமா) பரிசுத்தமான பெயருள்ளவரோ (ரணலப்தஹர்ஷ:) ராக்ஷஸ யுத்தத்தில் ஏற்பட்ட விஜயத்தால் சந்தோஷமடைந்தாரோ (காகோதரோ.........தர்ப:) எந்த ராமபிரானால் காக்கையின் உருவங்கொண்ட ஜயந்தன் கொழுப்பறவனைதே

(யஶோதயாலங்க்ருத தேஹ:) யசஸ் என்ன நகை என்ன இவைகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட மூர்த்தியான (ரகூத்தமோ வது:) ஸ்ரீராகவன் (அவதுராத்) இரக்ஷிக்கட்டும் (ஸ்வா கிருஷ்ணபரமாய் (ய:) எந்த கிருஷ்ண பரமாத்மாவானவர் (பூதனாஸம்ஹாரஷ:) பூதனாஸம்ஹாரத்தா லுண்டான சந்தோஷமுள்ளவரோ (யேந) எந்த பகவானால் (காலியாஹ:) காளீயன் என்னும் ஸர்ப்பராஜன் (விநீதவ:) கொழுப்பற்றவனாக ஆனானோ (யஶோதயா) யசோதை என்னும் ஆய்ச்சியினால் (அலங்க்ருத தேஹ:) அலங்காரம் செய்யப்பட்ட திருமேனியுடையவரோ (ஸ:) அந்த (யதூநாம் பதி:) யதுபதியான கிருஷ்ணபரமாத்மா (அவதுராத்) இரக்ஷிக்கட்டும்") என்று பிரார்த்தித்தார். தேவதைகள் புஷ்பவர்ஷம் வர்ஷித்தார்கள். எல்லோரும் ஸ்துதித்தார்கள்.

உபஸம்ஹாரம்.

இந்த மாதிரி ஹனுமான் பரமபக்தியுடன் ஸதா ராம நாமஸங்கீர்த்தனம் செய்து கொண்டிருக்கிறவரானதால் துவாபரயுகத்திலும் ஸ்ரீராமமூர்த்தியை தரிசித்தார். இதுபோல் இந்த யுகத்திலும் நாமஸங்கீர்த்தனம் ஸர்வபாக்கியத்தையும் அடைவதற்கு மிகுந்த சாதகமுள்ளதானதால் (ஸாயநநராதீவஸார) என்று தெரிவித்தார். மங்களம் பாடுகிறது. கர்பூரஹாரதி. கோபிகாஜீவனஸ்மரணம்! கோவிந்த! [illegible] விந்த! ஜானகீஜீவனஸ்மரணம்! ஜயஜய ராம! நம: பா[illegible]த பதயே! ஹரஹரமஹாதேவ! ஜய புண்டரீகவரத! [illegible]ரி விடலே! காயேந வாசா..............ர்பயாமி! அ[illegible]தம் கேசவம்.........பஜே!

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

கருடகர்வஹரண நிரூபணம் ஸம்பூர்ணம்.